Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1586 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 2 iunie 1954

Cauza tuturor popoarelor

Totul părea mai tînăr, mai viu în ultima duminică de mai. Dimineața însorită ce nu se despărțise încă de primăvară dar nici nu fusese înghițită de vară era parcă o zi a îndrăgostiților, de există și astfel de zile.

Și într-o astfel de zi, cînd visezi, faci planuri unul mai îndrăzneț decît celălalt, ziarele au adus vești care veneau să sublinieze bucuria vieții.

Din Berlin, forul cel mai înalt al partizanilor păcii — Consiliul Mondial al Păcii — trimetea în întreaga lume hotărîrile sale menite să ferească munca de distrugerea bombelor, să ferească sărutul îndrăgostiților de teama ultimei îmbrățișări.

Rezoluțiile adoptate la Berlin și care arată calea pe care partizanii păcii trebuie să-și unească forțele sînt rodul unor discuții la care au participat personalități de frunte ale vieții politice, artistice și științifice mondiale. Mai important de subliniat este faptul că astăzi mereu mai mulți oameni cu păreri total deosebite chiar și opuse găsesc un drum comun cînd trebuie să salveze pacea care este la fel de prețioasă lui Kori, parlamentar japonez, lui Sartre, scriitor francez, lui Pandit Sunderlal, adept al teoriilor lui Gandhi, comunistului Nazim Hikmet, fostului cancelar al Reichului, dr. Wirth.

Hotărîrile sesiunii de la Berlin a Consiliului Mondial al Păcii dovedesc din nou că dacă au fost obținute succese pe calea destinderii încordării internaționale ca urmare a eforturilor Uniunii Sovietice, R. P. Chineze și a celorlalte state democratice, astăzi mai mult ca oricînd este necesară lupta hotărîtă a partizanilor păcii. Căci este știut că atunci cînd lupul se simte rănit devine mai fioros ca niciodată. La fel cercurile agresive americane se fac luntre și punte pentru a menține o atmosferă de teamă, de isterie războinică favorabilă cursei înarmărilor aducătoare de profituri maxime. In acest scop se pun piedici conferinței de la Geneva prin manevre urmărind extinderea războiului din Indochina. Cercurile agresive americane fac tapaj în jurul forței de distrugere a armelor atomice, grăbesc punerea pe picioare a „comunității defensive europene" paravan pentru refacerea oficială a armatei hitleriste. Această comunitate împreună cu proiectatul pact al Asiei de sud-est sînt menite să adîncească scindarea Europei și Asiei în blocuri ostile. Desigur că o astfel de situație convine de minune celor care își fac afacerile din sîngele și sudoarea popoarelor.

Numai că în zilele noastre procesul de clarificare a opiniei publice se desfășoară într-un ritm rapid așa că manevrele dușmanilor păcii găsesc nu numai dezaprobarea dar chiar împotrivirea hotărîtă a unor pături sociale din ce în ce mai largi. Acest lucru reiese clar dacă examinăm două probleme la ordinea zilei: conferința de la Geneva și chestiunea securității națiunilor, legate de altfel între ele.

La conferința de la Geneva propunerile puterilor democratice — Uniunea Sovietică, R. P. Chineză, R.P.D. Coreeană, R.D. Vietnam — au găsit sprijinul popoarelor lumii, sprijin exprimat cu tărie și de nenumărați participanți la sesiunea Consiliului Mondial al Păcii. Acest fapt a silit chiar și unele delegații occidentale la conferința de la Geneva să nu mai folosească stereotipul „nu" la orice propunere a puterilor democratice, fiind nevoite să pună la baza discuțiilor aceste propuneri. In contrast, delegația americană se găsește în izolare — fapt recunoscut și de presa burgheză — căutîndu-și aliați în rîndul unor mercenari politici de teapa lui Li Sîn Man și Bao-Dai.

Legată de problemele în discuție la Geneva este și chestiunea asigurării securității colective în Europa și Asia. „Securitatea comună trebuie organizată în primul rînd în Asia și în Europa de către toate statele interesate, oricare ar fi deosebirea dintre orînduirile lor sociale și politice" se spune într-una din rezoluțiile Consiliului Mondial al Păcii.

Pe această linie se înscrie propunerea de însemnătate istorică a Uniunii Sovietice pentru încheierea unui „Tratat general european cu privire la securitatea colectivă în Europa".

De asemenea în Asia se bucură de un larg sprijin propunerile delegației R.P. Chineze la Geneva privind unirea eforturilor țărilor acestui continent pentru garantarea păcii și securității colective, idee ce a găsit chiar aprobarea unor cercuri oficiale din India, Indonezia, Birmania.

Desigur că în „secolul energiei atomice" nu poți vorbi despre pace fără să te referi la armele de distrugere în masă — pericol permanent pentru omenire. De aceea Consiliul Mondial al Păcii cere ca guvernele să-și ia obligația solemnă de a nu folosi armele atomice și cu hidrogen ca și încetarea experiențelor cu aceste bombe.

De o asemenea perspectivă se tem cercurile guvernante ale S.U.A., după cum o dovedesc tratativele sovieto-americane referitoare la energia atomică. Căci S.U.A., după cum arată faptele participă la aceste tratative numai și numai cu scopuri demagogice, în speranța înșelării popoarelor. Căci cu nimic nu ar fi ferită omenirea de primejdia unui război atomic dacă s-ar urma calea propusă de guvernul S.U.A. care cere înființarea unui organ internațional căruia i s-ar aloca mici părți din rezervele de materiale atomice ale statelor. E străvezie intenția cercurilor agresive americane care vor să păstreze cantități mari de materiale atomice, avînd astfel posibilitatea continuării nestingherite a fabricării de arme de distrugere în masă, în timp ce, speră monopoliștii yankei, vigilența popoarelor ar slăbi.

Poziția Uniunii Sovietice corespunde cererilor din ce în ce mai puternice ale popoarelor care se pronunță pentru interzicerea necondiționată a folosirii armelor atomice, cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă, pentru instituirea unui control internațional efectiv. Popoarele sprijină propunerea ca marile puteri să-și asume, ca prim pas pe calea spre atingerea acestui scop, obligația solemnă și necondiționată de a nu folosi armele atomice, cu hidrogen și celelalte arme de exterminare în masă.

Aceasta este singura cale care poate duce la ferirea omenirii de primejdia unui război atomic.

De altfel nimeni nu poate crede în sinceritatea părții americane cînd paralel cu tratativele dintre Uniunea Sovietică și S.U.A., cercuri responsabile din Statele Unite întreprind o nouă manevră menită să ducă la crearea unui cartel al negutătorilor de moarte atomică.

La sesiunea de la Berlin a Consiliului Mondial al Păcii au adus o importantă contribuție și reprezentanții poporului nostru. Ei au exprimat acolo voința de pace a poporului romîn care prin munca sa de zi cu zi contribuie la întărirea patriei, bastion de nădejde al frontului păcii.

Prețuirea unei rodnice activități

Cu prilejul zilei de 1 Iunie — Ziua Internațională a Copilului — Ministerul Sănătății a distins cu insigna „Evidențiat în munca medico-sanitară" pe următorii medici și personal mediu sanitar care lucrează în domeniul ocrotirii mamei și copilului: prof. dr. Corneliu Constantinescu, directorul Institutului de Pediatrie, șeful clinicii I pediatrie I.M.F. București; prof. dr. Ion Nicolau, șeful secției clinice a Institutului de Pediatrie, șeful catedrei de pediatrie la Institutul pentru perfecționarea și specializarea medicilor; conf. univ. dr. Iuliana Tarlea, șefa clinicii de pediatrie, I.M.F. Timișoara; prof. dr Alfred Rusescu, șeful clinicii II pediatrie București; prof. dr. Iancu Axente șeful clinicii de pediatrie, I.M.F. Cluj; dr. Marcel Bratu, șeful secției pediatrie la Spitalul unificat-Reșița; dr. Horațiu Chiril Magheru, medic pediatru al regiunii Hunedoara; dr. Livia Țigoiu, medic pediatru al regiunii Constanța; dr Ioana Boldescu, asistenă la Institutul de parazitologie-Iași; dr. Ion Ursulescu, medic pediatru al raionului Hîrșova, regiunea Constanța: dr. Ioan Schib, directorul Casei Copilului Tg. Mureș: dr. Asias Friedmann, medic pediatru Spitalul de copii Siret; dr. Ion Petrescu, directorul Spitalului de copii din Tulgheș; dr. Eugen Dorca, medic Spitalul de copii Orașul Stalin; dr. Ioan Anoa, medic pediatru al raionului Muscel, regiunea Pitești; dr. Emil Tauber, medic primar la Spitalul de copii Botoșani, regiunea Suceava; prof. dr. Eugen Aburel șeful clinicii obstetrică-ginecologie I.M.F. București; dr. Octavian Vago, director adjunct științific al Centrului de obstetrică-ginecologie București; dr. Constantin Stanca medic la Spitalul nr. 12 București; dr. Adolf Schneider director al Maternității-Giulești; dr. Panait Sîrbu cercetător principal științific la Centrul de obstetrică ginecologie București; dr. Stelian Popa, director al Maternității-Bacău; dr. Romulus Costa, medic primar al Spitalului unificat maternitatea Arad; dr. Mihail Barbu, medic șef al secției obstetrică ginecologie Satu Mare — regiunea Baia Mare; Ecaterina Ionescu, soră șefă la Casa Copilului din Botoșani, regiunea Suceava; Ruxandra Bîrleanu, soră de ocrotire Spitalul unificat de copii, raionul T. Vladimirescu-București; Maria Gelepu, moașe șefă la secția obstetrică-ginecologie la maternitatea „Olga Bancic"-București; Ecaterina Cricioтoiu, moașe la maternitatea din Craiova; Maria Miu, soră de ocrotire la creșa „Viitor", raionul 1 Mai București, în prezent preparator la Institutul de pediatrie-București.

(Agerpres)

—o—

Noi sortimente de jucării

TG. MUREȘ 1 (Agerpres). — In ultima vreme, muncitorii din cooperativele de producție meșteșugărească din Tg. Mureș au lucrat cu dragoste diferite obiecte ce produc surprize plăcute copiilor. La secția jucării a cooperativei meșteșugărești „Lemn-mobilă" din Tg. Mureș s-au fabricat numeroase sortimente noi, ca piane în miniatură, ghitare, fluiere, noi modele de păpuși, cordoane cu motive secuiești și altele.

Meșteșugarii cooperatori de la „Textila Mureș" produc zilnic mari cantități de costume din stofă pentru cei mici, pantalonași din diftină și pijamale pentru copii. In cinstea „Zilei Internaționale a Copilului" s-au confecționat aici din deșeuri din stofă, pluș și catifea 500 jucării.

Minerii

Minerii de la „Ojeasca" — regiunea Ploești, scot zilnic zeci de tone de cărbune din subteran.

Cei mai inimoși sînt, tinerii din brigada utemistă condusă de Sturzoiu Petre, care lucrează la abatajul frontal al minei. Aici cîntecul însoțește munca, iar săgeata de pe graficul întrecerii socialiste urcă tot mai sus.

In calendarul brigăzii a rămas neatinsă fila pe care era imprimată data de 25 mai. In această zi, brigada utemistă și-a realizat sarcinile zilnice de plan în proporție de 184 la sută. Vestea s-a răspîndit cît ai clipi din ochi. Utemiștii, ortacii lui Sturzoiu au ieșit din șut fluturînd lămpile. I-au îmbrățișat tovarășii lor de muncă și le-au urat noi succese.

Patria are nevoie de mai mult cărbune și în primele rînduri ale luptei pentru îndeplinirea acestei sarcini, se află ortacii lui Sturzoiu.

In fotografie: minerul utemist Sturzoiu Petre, responsabilul brigăzii și minerița Ungureanu Maria la ieșirea din șut.

Foto: Agerpres

Ne specializăm în problemele agriculturii

Unei agriculturi avansate, bazate pe o tehnică nouă îi sînt necesare și cadre bine pregătite cu o calificare înaltă. Ele au menirea să îndrume țărănimea noastră muncitoare spre folosirea celor mai noi metode de muncă în lucrarea pămîntului.

Una din sarcinile noastre, a tineretului de la sate, este și aceea de a ne specializa în domeniul în care lucrăm, de a fi sprijinul de nădejde al comuniștilor de la sate.

In gospodăria de stat din Tigveni raionul Curtea de Argeș regiunea Pitești muncesc mulți tineri. Noi am dovedit prin fapte că purtăm cu cinste numele de utemiști, aflîndu-ne întotdeauna în primele rînduri la muncile din gospodărie. Folosim din plin condițiile create oamenilor muncii din țara noastră pentru ridicarea calificării profesionale.

Eu de pildă m-am înscris la cursurile fără frecvență ale Școlii tehnice horticole din Curtea de Argeș. Odată cu primirea prospectului cu materiile la care să mă pregătesc, mi-am dat seama că tot ceea ce trebuie să studiez este strîns legat de practica muncii de fiecare zi.

Brigadierul Stroe Gheorghe ține cu tot dinadinsul ca roadele muncii gospodăriei să fie din ce în ce mai bune, mai mari. Și el și-a dat seama că nu are toate cunoștințele necesare în domeniul zootehnic unde lucrează. De aceea se pregătește cu multă răbdare și atenție pentru examenele de la facultatea de zootehnie la care s-a înscris.

Tînărul Gheorghițoiu Gheorghe deși lucrează ca funcționar în cadrul gospodăriei noastre, este dornic de a deveni un bun specialist în agricultură. De aceea și el s-a înscris la facultatea de zootehnie, pregătindu-și temeinic materialul indicat împreună cu tov. Stroe brigadierul nostru.

Atît mie cît și celorlalți tovarăși ne-a fost greu la început deoarece erau lucruri noi și destul de grele. Dar nu ne-am dat bătuți. Cu sprijinul ce l-am primit și-l primim de la tovarășii ingineri și tehnicieni din gospodărie am reușit să ne pregătim materia prevăzută în program. Sîntem hotărîți să ne prezentăm la examene pregătiți depunînd toate eforturile pentru însușirea temeinică a cunoștințelor în acest domeniu. Vrem să ne ridicăm calificarea noastră profesională devenind cadre folositoare agriculturii noastre socialiste.

CERCEL TANASE
secretar al organizației de bază U.T.M. de la G.A.S. Tigveni

Din poșta de ieri

Micuțul Cardeanu Mihai terminase de recitat versurile. Dintr-un colț al camerei, două degete micuțe se ridică cu insistență. Micuțul Georgescu Ionel are ceva important de spus. Educatoarea îi dă cuvîntul. Și Ionel, începe să recite o poezie despre ziua copilului.

Intr-o altă cameră un grup de copii fac repetiții la diferite dansuri. Printre copiii care dansează se află și Haluș Ana. Mama ei lucrează la organizația economică raională „6 Martie" Rădăuți și este fericită, știind că fetița ei trăiește la cămin clipe deosebit de plăcute.

Zilnic între 40 și 47 copii vin la cămin petrecînd zile minunate. Ei învață să cînte, să danseze, să recite poezii, iar alții încep chiar să deprindă tainele abecedarului.

Buna funcționare a căminului este ajutată de secția de învățămînt al Sfatului popular raional Rădăuți.

(Corespondent **SIGI SONNTAG**)

In oricare parte a orașului Craiova cu zile în urmă fremăta viața, voia bună, veselia împletită cu munca de folos obștesc pentru curățirea unui parc, a unei grădini, amenajarea unui stadion. Zeci de tineri umpleau aceste locuri de muncă cu cîntece, rîs și tinerețe.

A trecut o săptămînă, două și orașul și-a schimbat înfățișarea. Natura și oamenii contribuiau din plin pentru a-l face mai frumos, mai atrăgător.

In Piața Lenin din fața Sfatului Popular Regional s-a construit un squar cu o fîntînă arteziană care își joacă picăturile de apă în razele soarelui de primăvară. La squarul și fîntîna arteziană, au lucrat două săptămîni tinerii din organizația U.T.M. a Sfatului Popular Regional Craiova.

La această muncă de folos obștesc au contribuit cu mult avînt utemiștii ca: Radu Ana, de curînd primită în organizație, Andrei Nicoleta și Diaconescu Petre, tinerii de la secția de Planificare Regională precum și alți utemiști din cadrul organizației de bază a Sfatului Popular Regional Craiova.

(Corespondent **ELENA VIȘINESCU**).

Elevii anului I al Școlii medii tehnice de recepționare și conservarea produselor agricole din Brăila, îndrumați de profesorul Mircescu Ștefan, au organizat o șezătoare avînd ca temă opera poetului Grigore Alexandrescu.

Elevii Vasiliu Ecaterina, Popa Niculina, Bordei Mircea și Rădulescu Constantin au prezentat referate cu privire la diferite aspecte ale lucrărilor lui Grigore Alexandrescu și au recitat din lucrările lui.

La șezătoare au participat aproape toți elevii școlii care au avut multe de învățat.

(Corespondent **ION BUZOIANU**).

Însemnări

Respirație febrilă

Inceperea concursului tinerilor actori ne aduce aminte o întîmplare auzită nu de mult de la un prieten din Cluj.

Amicul a stat de vorbă într-o zi cu Ileana Ploscaru, o tînără artistă de la Teatrul Național din Cluj. Pare-se — așa am dedus din faptele care i le-a împărtășit lui — că tovarășa noastră a ajuns deja în acea fază a dezvoltării ei artistice cînd își poate lua dreptul „să aibă amintiri"... Cînd un artist, oricît de tînăr, are amintiri, înseamnă că a trecut de primele roluri, că oamenii de specialitate au apreciat — firește, că „dumneata ai certe perspective"... Intr-o asemenea situație, avînd „viitorul cert" în față, poți să te gîndești cu plăcere — și cu o ușoară melancolie, la trecut, chiar și la primul rol, la debut...

Ileana Ploscaru și-a făcut debutul la Naționalul din Cluj în „Fîntîna turmelor" de Lope de Vega. Rolul Giacintei. Un rol mic, dar nu numai de „scurtă respirație" — după o expresie cunoscută și de plasatori — ci care mai cerea, fără ghilimele, să fie rostit cu respirația întretăiată, gîfîită. S-a petrecut atunci în toiul repetițiilor, unul din cele mai dureroase momente din viața Ilenei: îi era cu neputință să spună replica gîfîit, cu sufletul la gură, transmițînd astfel întreaga-i intensitate dramatică. Era rece, artificială, stîngace, înfricoșată. Primul ei rol se anunța — repetiție cu repetiție — drept un eșec.

Locuia într-o casă așezată pe dealul Feleacului și urca de la teatru pînă la ea, cu inima strînsă, cu lacrimi în ochi, înfrigurată. Intr-o seară — nu cereți explicații, artiștii nu știu să explice — i-a venit ideia să suie dealul în fugă și odată ajunsă sus să înceapă a-și spune replica — așa, cu răsuflarea aproape tăiată. Aici, pe Feleac, gîfîind, asudînd, în febra acestor repetiții — simple, naive poate, copilărești chiar, neștiințifice, cum vreți — Ileana a început s-o simtă, s-o vadă, s-o audă pe Giacinta — vie, trăind, vibrînd în ea.

O artistă își învăța primul rol, urcînd cu gîfîituri Feleacul.... Concursul tinerilor noștri actori — confirmînd definitiv atîtea talente deja mature, conturînd mai profund altele, în plină formare, chemînd la lucru fantezia proaspătă, inventivitatea artistică, inteligența ascuțită a creatorului de adevăr și frumos — poate inspira multora imaginea unui urcuș spre piscurile artei. Prea bine, dar ne e prea puțin, mult prea puțin. Nouă ne e de o mie de ori mai scumpă, mai apropiată, respirația febrilă a Ilenei Ploscaru și a miilor ei de tovarăși de breaslă, însoțindu-le — nemuzical — fiecare pas spre înălțimile artei. Respirația aceasta febrilă, mărturisind modest marea ascensiune a tinerei noastre generații de actori, eforturile ei creatoare, încordate — trebuie cu orice chip să o păstrăm în auz, de-a lungul concursului, și să-i pătrundem întreaga frumusețe.

RADU COSAȘU

Un tînăr campion de box

Desigur că mulți dintre spectatorii care au urmărit întîlnirile finale din cadrul campionatului de box al Republicii Populare Romîne pe anul 1954 își mai aduc aminte de pasionanta întîlnire din cadrul categoriei semi-ușoară, dintre experimentatul boxer Luca Romano și tînărul metalurgist Dănilă Done.

S-ar părea curios, dar utemistul boxer Dănilă Done și-a început activitatea sportivă în... fotbal. Și încă un fotbalist destul de bun, în echipa unui cartier brăilean, iar apoi la fosta societate Franco-Romînă unde intrase ca ucenic. Din fericire, Dănilă Done n-a cunoscut decît puțin timp exploatarea capitalistă. In locul fostelor ateliere meșteșugărești din Brăila s-au ridicat mîndre, în anii puterii populare, uzinele „Progresul". In echipa de fotbal a uzinelor a jucat Done pînă în anul 1947 cînd... s-a hotărît să devină boxer.

Prima ieșire pe ring, a însemnat însă pentru proaspătul boxer și prima înfrîngere. Aceasta însă nu l-a descurajat.

La campionatele de box ale R.P.R. din anul 1952, Done a susținut primul său meci cu Luca Romano, cel în fața căruia avea să obțină peste 2 ani o bine meritată victorie și titlul de campion republican. Adversarul său era un boxer consacrat, pe cînd el abia pornise pe acel drum. Acest meci a însemnat și prima victorie în fața lui Luca Romano, prima sa performanță de valoare. A boxat apoi cu elevul lui Romano, Ionescu Vintilă pe care de asemenea l-a învins. In semifinală însă, Done a pierdut în fața lui Constantin Oceanu iar revanșa și-a luat-o cu un an mai tîrziu. In finală s-a întîlnit tot cu Luca Romano care de data aceasta a cîștigat.

Anul 1953 a fost un an de cotitură în activitatea utemistului Dănilă Done. Selecționat în diferite loturi, printre care și cel pentru Festival, tînărul pugilist a avut prilejul să acumuleze cunoștințe prețioase de la cei mai buni boxeri ai țării și de peste hotare.

Anul 1954 i-a adus tînărului boxer Dănilă Done mult rîvnitul titlu de cel mai bun boxer al țării la categoria semi ușoară. In prima întîlnire l-a învins prin K.O. pe Ionescu Ion de la Locomotiva Galați. A ajuns pînă în semi finală unde l-a întîlnit pe maestrul emerit al sportului Gheorghe Fiat. Atacînd cu curaj, fără a se intimida de valoarea adversarului, Done a terminat învingător la puncte, cucerind o splendidă victorie.

Ajuns în finală, tînărul pugilist al colectivului „Metalul" 23 August s-a întîlnit din nou cu vechea lui cunoștință Luca Romano. La capătul celor 3 reprize în care Dănilă Done a deslănțuit asupra adversarului un adevărat potop de lovituri, boxerul metalurgist a reușit să termine învingător, cîștigînd totodată titlul de campion republican la categoria semi ușoară pe anul 1954.

Deseori, în sala de antrenament a asociației „Metalul" pot fi văzuți împreună, Dănilă Done și juniorul Ion Zamfir. Fără să se socotească bătrîn (are doar 23 de ani) proaspătul campion se ocupă cu multă grijă și atenție de creșterea și promovarea tinerelor talente cărora le împărtășește din cunoștințele sale, din dragostea sa pentru sport. Nu e deloc surprinzător ca peste cîțiva ani, elevul său de astăzi să îmbrace tricoul de campion, să meargă pe drumul pe care a mers „profesorul" său...

Pentru succesul examenelor

Convorbire cu rectorul Universității „Bolyai" din Cluj

Acum cîteva zile un redactor al ziarului nostru a pus cîteva întrebări în legătură cu pregătirea pentru examene, tovarășului profesor Ladislau Bányai, rectorul Universității „Bolyai" din Cluj.

Publicăm mai jos răspunsurile la aceste întrebări.

INTREBARE: Ce pregătiri s-au făcut pentru buna reușită a examenelor din sesiunea de vară și ce condiții s-au creiat studenților în acest scop?

RASPUNS: Pregătirile pentru examene au început odată cu începerea anului universitar. Ar însemna deci să vorbesc despre tot ceea ce am făcut noi un an întreg.

Am să mă refer numai la ceea ce am făcut noi în preajma examenelor.

La noi în Universitate, studenții au aflat cu 30 de zile înaintea începerii sesiunii de examene și colocvii, programul acestora. Ei au avut astfel posibilitatea să-și organizeze în așa fel timpul ca să poată să repete materia și să adîncească mai ales capitolele, mai grele. In același timp s-a afișat și bibliografia la fiecare din discipline.

Consultațiile se desfășurau și pînă acum destul de bine în universitate, acum însă s-au introdus consultații speciale, la care participarea studenților este mult mai mare.

In centrul atenției noastre a stat și problema asigurării unor condiții cît mai bune de studiu. Aceasta, în tot timpul anului, dar mai ales acum în preajma examenelor.

S-a avut grijă ca sălile de lectură să fie bine amenajate, iar de curînd am înființat încă trei săli de lectură cu biblioteci, așa că acum toate facultățile au biblioteca lor proprie. Pe lîngă sălile de lectură, care stau în permanență la dispoziția studenților, ei pot să folosească pentru studiu toate sălile de cursuri și de seminarii, în orele libere.

La biblioteci s-au procurat în primul rînd cărțile necesare pentru bibliografia obligatorie și facultativă. In ultimele săptămîni chiar, ne-au sosit un număr mare de cărți.

Și în Universitatea noastră, s-a organizat vizitarea căminelor de către cadrele didactice și ajutorarea studenților la cămine.

In afară de aceste măsuri metodico-didactice și organizatorice am avut grijă să îmbunătățim — dat fiind o perioadă mai încordată de muncă — condițiile materiale ale studenților, **mai ales hrana.**

Vreau să dau numai un exemplu. Din creșcătoria de porci a gospodăriei noastre anexe, se vor tăia în plus în această perioadă 24 de porci, pentru cantina studențească.

INTREBARE: Care a fost sprijinul organizației de bază U.T.M. în pregătirea examenelor?

RASPUNS: Sprijinul organizației de bază U.T.M. a fost mai eficace anul acesta. Ea a participat cu propuneri bune la întocmirea planului de muncă pe semestrul doi și în colaborare cu Sindicatul a prevăzut o serie de măsuri și acțiuni în vederea încheierii anului universitar.

In cadrul ședințelor organizate pentru schimbul de experiență, studenții fruntași, au ținut referate despre felul cum învață. Cu ocazia acestor schimburi de experiențe s-a dat sprijin considerabil studenților mai slabi și fără experiență — în special celor din anii I și II. La Facultatea de matematică și fizică și la Facultatea de istorie, referatele au fost ținute de către studenții din ultimii ani de studii.

In urma ședințelor, mai ales la Facultatea de istorie, nivelul la învățătură s-a ridicat simțitor.

De asemenea în adunările de grupă U.T.M. din luna aprilie s-au analizat metodele folosite de studenți în pregătirea examenelor.

Aici s-a discutat îndeosebi despre organizarea muncii studenților și despre necesitatea conspectării materialului indicat. Tot cu această ocazie s-a analizat situația la învățătură a fiecărui student, în special lipsurile acestora. Studenții au primit în aceste adunări un ajutor efectiv din partea organizației de bază U.T.M. și a cadrelor didactice care au fost invitate.

Organizațiile de bază U.T.M. din facultăți au avut un rol deosebit și în mobilizarea studenților la orele de consultații, mai ales a celor mai slab pregătiți.

In anul acesta organizația de bază U.T.M. a avut grijă ca fiecare facultate să aibă gazete de perete. In articolele lor gazetele de perete folosesc mult satira și umorul. Ele popularizează de asemenea rezultatele obținute la colocvii și examene. Este remarcabilă în această direcție activitatea gazetelor de perete de la facultățile de Matematică și Fizică, Istorie și Științe naturale, unde s-a dezvoltat o legătură sănătoasă între redacția gazetei de perete și masa studențimii.

INTREBARE: Ce lipsuri au existat în activitatea cadrelor didactice și a studenților **pentru pregătirea examenelor?**

RASPUNS: In ce privește lipsurile în perioada de pregătire a examenelor, trebuie să amintesc că în ajunul colocviilor a scăzut frecvența la cursuri și seminarii, îndeosebi la Institutul Pedagogic și la Facultatea de Filologie. Unele catedre și organizații U.T.M. mai ales la Facultatea de Filologie n-au reușit să atragă pe studenții slabi la orele de consultații.

Aici încă în timpul anului n-a fost sprijinit și îndrumat studiul individual al studenților, fapt care face ca acum, în preajma examenelor studenții să aibă foarte mult de învățat.

Facultățile Juridico-Economică și de Istorie au făcut de multe ori numai formal controlul studenților în cămine, însărcinînd cu aceasta mai ales pe preparatori și asistenți. S-a neglijat în general vizitarea studenților externi. Cu toate realizările obținute în domeniul studiului individual planificat o parte a studenților și acum se pregătesc numai în preajma examenelor. Se observă chiar, că din acest motiv, unii studenți deja în primele zile ale sesiunii au fost obosiți și au dat răspunsuri relativ slabe.

INTREBARE: Care sînt rezultatele colocviilor și ale primelor examene ce au avut loc?

RASPUNS: Studenții se prezintă disciplinat și precum arată primele rezultate, destul de pregătiți la colocvii și examene. Majoritatea studenților au obținut calificative de bine și foarte bine.

Analizînd rezultatele examenelor putem constata că din 814 examene depuse pînă în ziua de astăzi 801 au fost reușite adică 98,5 la sută. Din examenele reușite 39 la sută au fost luate cu foarte bine, 38 la sută cu bine, 21,5 la sută cu suficient, numărul examenelor nereușite fiind 1,5 la sută. Cele mai bune rezultate au obținut studenții Facultății de Istorie, unde 89 la sută din examene au fost luate cu bine și foarte bine. Mai slabe au fost rezultatele examenelor la Facultatea de Chimie unde acest procent este numai de 59 la sută. Cele mai slabe sînt însă rezultatele examenelor la Institutul Pedagogic de 2 ani unde procentul examenelor nereușite este de 4,5 la sută. La acest Institut activitatea dusă în vederea pregătirii examenelor a fost mai slabă, aceasta mai ales datorită muncii superficiale a organizației de bază U.T.M. a Institutului.

Rezultatele examenelor depuse pînă acum dovedesc o îmbunătățire simțitoare, calitativă a cunoștințelor profesionale ale studenților.

Acestea ne îndreptățesc să credem că și celelalte examene vor fi trecute cu succes. In orice caz cadrele noastre didactice, studenții antrenați de organizația U.T.M. și cu îndrumarea organizației de partid depun toate eforturile pentru buna reușită a examenelor.

Eu le urez succes!

Părintele muzicii naționale ruse

150 de ani de la nașterea lui M. Glinka

O față largă, luminoasă, plină de inspirație, o fire sensibilă, entuziastă, iubindu-și cu înflăcărare patria și poporul, așa ne-a rămas în minte chipul lui Mihail Glinka dintr-un film sovietic care a rulat nu de mult. Ca „părinte al muzicii naționale ruse" a rămas în istoria muzicii universale numele lui Glinka. Și acest nume strălucește nepieritor ca unul dintre cele mai prețioase nestemate ale tezaurului culturii mondiale.

Personalitatea muzicală a lui Glinka a apărut și s-a dezvoltat în prima jumătate a secolului trecut, atunci cînd în Rusia se afirma cu putere forța poporului. Infrîngerea trupelor cotropitoare napoleoniene la 1812, răscoalele țărănești, un accentuat spirit potrivnic orînduirii nedrepte feudale, ecoul mișcării protestatare a „decembriștilor", iată fondul social pe care s-a ridicat acest mare geniu muzical. Glinka s-a alăturat de tînăr grupului de intelectuali democrați care militau pentru valorificarea și afirmarea culturii naționale ruse, în condițiile grele în care atotputernicii vremii sfidau tot ce era rusesc, popular, înaintat. Alături de ei, Glinka s-a împotrivit din toate puterile tendințelor aservirii față de tot ce venea de peste hotare; el a luptat pentru dezvăluirea mizeriei și ignoranței în care se zbăteau masele, promovînd ideea luptei pentru răsturnarea cruntului regim țarist.

M. I. GLINKA în perioada creării operei „Ruslan și Ludmila". Portret de pictorul I. E. Repin. Galeria de Stat Tretiacov-Moscova

Intreaga creație a lui Glinka este străbătută de aceste năzuințe care au avut asupra compozitorului o adîncă înrîurire. Cercetînd cu grijă comorile sufletești ale poporului său, studiind cu perseverență, observînd și îndrăgind natura patriei, Glinka și-a cultivat și dezvoltat talentul, dînd opere muzicale nemuritoare care au adus slavă și glorie poporului rus. De mare folos i-au fost compozitorului și călătoriile în străinătate unde a luat contact cu muzica altor popoare, unde s-a întîlnit cu compozitori renumiți în acele timpuri cum au fost Bellini, Berlioz etc.

Cunoscînd cele mai bune tradiții ale clasicismului, Glinka a creat o muzică originală care se bazează pe împletirea îndrăzneață a caracteristicilor muzicii clasice cu intonațiile melodiilor populare ruse. Ca fondator al muzicii clasice ruse, lui i-a revenit misiunea ridicării cîntecului popular la nivelul muzicii culte, făcînd aceasta cu o neîntrecută măestrie și prin variate forme de expresie.

Cele două opere ale sale „Ivan Susanin" și „Ruslan și Ludmila" s-au înscris printre cele mai de seamă creații de acest gen din istoria muzicală universală.

„Ivan Susanin" a fost prima operă eroico-patriotică cu un pronunțat caracter național, care a adus pe scenă poporul, nesfîrșitu-i tezaur de gîndire și simțire, frumusețea de nedescris a muzicii sale. In bătrînul țăran rus Ivan Susanin, Glinka a găsit posibilitatea întruchipării a însuși calităților poporului rus, viteaz și patriot înflăcărat. Imaginea bătrînului țăran cu barba lungă, albă, ți se întipărește adînc în minte datorită forței cu care muzica lui Glinka îți sugerează sentimentele lui: zbuciumul adînc, răscolitor, din clipa cînd se desparte de fiica sa tocmai în ziua nunții acesteia, lupta care se dădea în sufletul bătrînului între teama de moarte și dorința de a-i nimici pe cotropitori, pentru salvarea pămîntului Rusiei. Muzica din tablourile care zugrăvesc urgia cotropirii străine nu are un caracter deprimant, ea dezvăluie optimismul și încrederea poporului în vremuri mai bune, capacitatea lui de a învinge pe dușmani. Finalul operei este eroic, înălțător, un adevărat imn de slavă închinat patriei și vitejilor ei fii. Deși nicăieri în „Ivan Susanin" nu se găsesc fragmente din cîntecele populare, întreaga operă, prin caracterul ei, este un amplu mănunchi de melodii, construite pe baza intonațiilor muzicii populare ruse.

„Ruslan și Ludmila" (compusă pe baza unui poem al lui Pușkin, aduce pe scenă tabloul Rusiei străvechi, legendare. Pe fondul fantastic, de basm, al operei, se conturează figurile reale, vii ale eroilor, întruchipări artistice tipice ale oamenilor simpli din popor pe care Glinka i-a cunoscut și i-a iubit și ale căror calități sufletești ni le-a redat în toată complexitatea lor. Din această cauză „Ruslan și Ludmila" păstrează — ca dealtfel întreaga creație a lui Glinka — un accentuat caracter realist.

In „Ruslan și Ludmila" răsună alături de cîntecele populare ruse și minunatele melodii orientale, pline de pitoresc, care au darul de a accentua caracterul fantastic specific basmului, al operei.

Una din cele mai însemnate lucrări muzicale ale lui Glinka, prin care el a dovedit întreaga gamă de posibilități simfonice pe care le oferă cîntecul popular, este fantezia „Kamarinskaia" — o expresie strălucită a bogățiilor simfonismului național rus. Lucrarea se bazează pe temele a două cîntece populare și se distinge printr-o strălucire și exuberanță care-ți amintesc de dansurile populare rusești.

Glinka n-a rămas indiferent nici la contactul cu muzica altor popoare. In uverturile lui „Jota aragoneză" și „Amintirile unei nopți de vară la Madrid" el redă înflăcărarea și pasiunea nestăvilită a poporului spaniol.

Moștenirea muzicală pe care a lăsat-o Glinka cuprinde și un număr însemnat de romanțe și cîntece. In ele compozitorul a redat cele mai gingașe laturi ale sufletului omenesc. In special în bucățile compuse pe versurile lui Pușkin, el a creat imagini muzicale de un lirism impresionant, care se contopesc perfect cu poezia pușkiniană.

Glinka a rămas în istoria muzicală ca un deschizător de drumuri noi. Cei mai de seamă compozitori clasici ruși cum au fost Dargomîrjski, Ceaikovski, Musorgski, Rimski-Korsakov și alții, au dat o înaltă prețuire creației sale, i-au cercetat și cunoscut opera, au urmat calea spre care-i îndemna: realismul, creația inspirată din popor, accesibilă maselor populare. Ei au dus mai departe tradiția operei lui Glinka, adăugînd la rîndul lor noi și noi lucrări muzicale de seamă cu care s-a îmbogățit cultura universală.

Opera lui Glinka și-a păstrat și astăzi actualitatea datorită adîncului ei conținut umanist, ideilor înaintate de care e străbătută. Compozitorii sovietici și toți acei care luptă pentru o artă în slujba năzuințelor maselor largi populare, se pleacă cu respect în fața amintirii acestui mare artist al omenirii, îi cultivă și duc mai departe opera-i nemuritoare.

SUZANA VOINESCU

Cîteva spice dintr-un lan de amintiri...

Cînd am plecat — îți amintești? — mi-ai spus:

— „Prea mult te bucuri... Parcă mergi să te plimbi cu barca pe lac. Să știi însă — m-ai amenințat tu cu degetul — dacă mi te plîngi, de greutăți..." N-ai mai apucat să-mi spui ce se va întîmpla, dacă mă voi plînge căci trenul a pornit și a trebuit să ne luăm rămas bun. Dar cuvintele tale nu le-am uitat și n-am să mă plîng. Și nici n-am să doresc s-ajung mai iute acasă așa cum credeai...

Știi, Geta, aici, în Țara Moților sînt oameni de un fel aparte. Și locurile sînt altfel. Moții-s mai dîrji, mai aspri la vorbă, iar țara-i de piatră. Poate d-aia-s și oamenii așa cum sînt.... Iar eu de când mă aflu aici am reușit să-i cunosc pe moți și i-am îndrăgit. Mi-aduc aminte cu cîtă nerăbdare așteptam să ajung mai repede în satul lui Avram Iancu. Gonea trenul prin cîmpii, dar mai iute ca el mă mîna încoace curiozitatea, dorința de a-i cunoaște mai degrabă pe noii mei prieteni, satul, școala unde fusesem numită învățătoare. Cînd am ajuns era noapte tîrziu. Parcă mă văd... Eram frîntă de oboseală — gîndește-te și tu: două zile de călătorie cu trenul, cu autobuzul, apoi cu mocănița, iar în urmă cu un autocamion pe un drum de munte — dar cînd am coborît am zărit sclipind la doi pași de mine Arieșul Mic, i-am auzit sbuciumul valurilor și m-am bucurat. Nici eu nu știu de ce. Iar dimineața am început munca. De atunci au trecut opt luni. Era toamnă, o toamnă minunată, iar acum primăvară. Doar în sus pe Biharia se mai văd șuvițe de zăpadă, incolo... Știi, Geta, în aceste opt luni, din dimineața aceea când am intrat pe poarta școlii și pînă acum, am adunat un lan de amintiri deosebite și plăcute. Un lan întreg de fapte, de clipe în care am trăit viața intens, așa cum trebuie ea trăită, în care m-am frămîntat, m-am zbuciumat întocmai ca valurile în albia Arieșului Mic. Iată, iți dăruiesc și ție cîteva spice — un snop din acest lan.

Mi-aduc aminte de primele zile: doar cîțiva copii în bănci, gălăgie, lecțiile neștiute... Iți dai seama Geta? copii în clasa treia și nu știau nici tocul să-l țină în mînă, parcă atunci pășeau prima dată pragul școlii. Iar eu trăiam abia întîiele clipe din viața de învățătoare.... N-a fost ușor, Geta. Prima mea grijă era să adun copiii la școală. Am pornit pe la casele lor. Mi-a trebuit multe zile. Am stat de vorbă cu copiii, cu părinții. Unii copii au venit, alții — ba. Mihet Mihai locuiește puțin mai încoace de valea lui Bălan. E cale lungă pînă acolo. Ce era să fac? M-am dus și la el. Dar drumul a fost zadarnic. Intr-o zi am aflat că paște oile pe un deal. Prin copiii care locuiesc în părțile acelea i-am trimis vorbă să vină la școală. Ce crezi că mi-a răspuns? „Să vină atunci domnișoara învățătoare să pască oile". Și Mihai n-a venit. Abia către sfârșitul toamnei, cînd s-a făcut mai frig, l-am zărit într-o dimineață, intrînd pe poarta școlii — pocăit, cu trăistuța pe umăr. Știam că voi avea mult de furcă cu el pînă se va pune la punct cu lecțiile, totuși m-am bucurat. M-am bucurat că a venit.

...Mi-amintesc apoi de zilele ce-au urmat. Credeam că am de luptat doar cu nivelul scăzut la învățătură, dar curînd am cunoscut un dușman tot la fel de aprig: indisciplina. Și mai era ceva: bîrfuiala dintre copii. Niciunul nu era prieten cu celălalt. Ba unii încă se dușmăneau. Gavrea și Bodea, de pildă, găseau în orice clipă motiv să se ia la ceartă — pentru un creion pe care celălalt, din greșeală l-a dat jos de pe bancă; pentru că unul din ei s-a uitat la celălalt nu știu cum, pentru... Tot fleacuri dintr-astea. O asemenea situație nu mai putea dăinui. M-am folosit de un prilej și le-am vorbit copiilor despre prietenie. Era tocmai ora de citire și aveam de predat lecția „Scrisoare către copii" de N. Krupskaia.

Inainte l-am întrebat însă pe Mihet dacă are prieteni.

— Am mai mulți — răspunse el vesel și începu să-mi înșire cîteva nume: Bodea, Traian...

— Bine, Mihet, stai acum jos și ascultă lecția.

A fost cea mai frumoasă lecție din cîte predasem pînă atunci. In ea se vorbea despre prietenie și tovărășie.

Copiii mă ascultau atenți. Pe urmă le-am mai povestit o întîmplare, tot despre prietenie, care i-a impresionat. O întîmplare mai apropiată de viața lor. S-au recunoscut mulți într-însa. Am terminat de povestit, dar în clasă a continuat să rămînă o liniște plăcută. L-am întrebat atunci, din nou, pe Mihet:

— Ai vreun prieten, Mihet?...

Parcă-l văd și acum: s-a ridicat, s-a uitat fix în ochii mei și — Geta, te rog crede-mă — cu privirea umezită de lacrimi mi-a răspuns amărît:

— Nu, n-am niciun prieten.

Am înțeles atunci că Mihai regretă purtarea sa de pînă atunci, am înțeles — și odată cu mine toată clasa — că în el s-a petrecut ceva care o să-l schimbe.

La fel s-a întâmplat și cu Gavrea Vasile și Bodea Aurel. Ei erau cei mai răi copii din clasă. Se băteau, își înghionteau în fiece moment colegii, îi insultau cu vorbe urîte. Bodea îl considera pe Gavrea cel mai aprig dușman al său, iar Gavrea, care era mai voinic, credea că lui Bodea i-ar trebui zilnic o bătaie zdravănă. Erau răi și nici nu învățau.

Lecția i-a impresionat și pe ei. Am înțeles-o atunci din privirile lor, iar mai tîrziu o întîmplare avea să-mi întărească credința. Venise iarna și vîntul urla prin munți. Dar mai ales era frig. Pe-o astfel de vreme am întîlnit într-o zi pe drum o sanie. De departe, din cauza viscolului, nu se vedea bine cine e în ea. Apropiindu-mă însă am tresărit: Gavrea trăgea din răsputeri sania pe care se afla un sac plin, iar Bodea împingea din spate. M-au văzut și s-au oprit.

— Unde vă duceți copii?

— La Bodea acasă, — mi-a răspuns Gavrea. E mamă-sa bolnavă.

Intr-altă zi le-am povestit copiilor piesa „Cravata Roșie". Vroiam să sădesc în ei dorința de a deveni pionieri, să le pun în față un scop pentru care să lupte, să învețe mai bine. La sfîrșitul povestirii i-am întrebat:

— Care dintre voi credeți c-ar putea deveni pionier?

S-a ridicat Mihet Traian:

— Mă rog, tovarășă învățătoare — spuse el căutînd cu privirea prin clasă — eu cred că Leahu Viorica, Bădău Iulia, David Iulia și Cristea Minerva pot fi pioniere.

— De ce Mihet Traian?

— Pentru că seamănă cu Sura și Marina din piesă.

Răspunsul lui Mihet m-a bucurat mult. Vrasăzică piesa fusese bine înțeleasă.

— Spuneți-mi copii — am întrebat eu apoi — voi n-ați putea semăna cu Viorica sau cu Iulia?

A fost un moment de tăcere, apoi tot Mihet Traian s-a ridicat:

— Mă rog, tovarășă învățătoare, eu pot să învăț bine și pot fi și cuminte. O să vedeți....

Atît a spus și s-a așezat cuminte în bancă. Dar ce-i asta? Toți au ridicat mîinile, toți vor să vorbească.

— Ce-i Viorel? Spune!

— Și eu tovarășă învățătoare pot să învăț și să fiu cuminte...

Mai mult n-a spus nici el și s-a așezat. Rînd pe rînd au spus și alți copii aceleași cuvinte.

— Ce-ar fi să scrim pe hîrtie? — strigă careva. Și vi le dăm dumneavoastră, tovarășe învățătoare.

Au scris și mi le-au dat. Un angajament, simplu, frumos. „Și eu pot să învăț și să fiu cuminte". Nici un cuvînt mai mult, nimic de prisos. Le-au iscălit și mi le-au dat. Iți dai seama Geta ce înseamnă aceste file de hîrtie pentru mine? Le răsfoiesc nu odată și le recitesc. Toate conțin aceleași cuvinte, dar fiecare filă e scrisă de un alt copil.

Iar acum stau și mă gîndesc: cît de minunați sînt acești copii, cum au știut ei să-și țină angajamentul! Era iarnă aspră cu viscol și ger tăios. Urla vîntul prin văgăunele munților și urlau și lupii dînd tîrcoale satelor. Dar copiii veneau toți la școală. Frații Chira veneau tocmai de pe dealul Cărăștilor, Nicodim Leahu dinspre Biharia, de pe un plai. El n-a avut, în tot timpul anului, nici o absență. Petruța Nicodim locuiește pe culmea dealului Pătruțeștilor. Casa lui roșie se zărește bine din curtea școlii aflată în vale, dar pînă acolo e cale lungă. Am fost și eu la el în toamnă și am făcut o oră jumătate. Cît oare făcea el iarna cînd abia înnotai prin zăpadă, iar viscolul te dobora la pămînt? Dar parcă numai el... Sînt alții care locuiesc și mai departe, dar cînd suna clopoțelul erau în clasă. Veneau obosiți, cu țurțuri de ghiață lipiți de haine, cu zăpadă pînă și în filele cărții, dar veneau — și la timp! Odată însă tot a întîrziat unul. Cînd a sunat clopoțelul el tocmai cobora dinspre muntele Găina. Il urmăream de jos cum se lupta cu nămeții și... vai! n-aveam cum să-i viu într-ajutor. L-am întovărășit cu gîndul plin de grijă pînă jos. A intrat în clasă către sfîrșitul orei. Și-a scos căciula și s-a oprit lîngă ușă. Era alb de zăpadă din creștet pînă-n tălpi. La ochi și pe guler i se făcuse ghiață, iar de pe frunte și din păr îi curgeau broboane calde de sudoare.

— Mă rog, tovarășă învățătoare — a rostit el — dacă vreți să mă iertați de întîrziere că mama s-a îmbolnăvit și a trebuit să-i fac un ceai...

— Știi, Geta, mă gîndesc la toate astea și mi se pare că acești copii din Valea Arieșului sînt, în felul lor, niște copii bravi, niște eroi. Da, Geta — niște eroi.

Iată, ți-am dăruit cîteva spice dintr-un lan de clipe minunate. Cîteva..., dar cît de mult înseamnă ele pentru mine. Iar acum, în încheiere n-am decît o singură dorință: ca citind scrisoarea mea să-ți dai seama cît de minunată e munca cu copiii, să înțelegi cît de mult am îndrăgit-o eu. Și încă un lucru aș mai vrea să înțelegi: că acel care a trăit cîtăva vreme, fie și numai opt luni, printre moți, care a ascultat cum se zbuciumă Arieșul în albie, acela, cu greu se mai poate despărți de aceste locuri. Atît am avut să-ți spun, Geta...

Sora ta, **ELVIRA POPAZU**
Invățătoare în Țara Moților

Pregătiri pentru recoltare

La S.M.T. Segarcea din regiunea Craiova a început de curînd repararea mașinilor agricole necesare în campania de strîngere a recoltei.

Avînd experiența anului trecut, conducerea stațiunii a luat măsuri pentru a organiza munca în vederea reparării mașinilor agricole la timp și în bune condițiuni. Astfel au fost organizate 5 echipe de reparații din mecanicii cei mai buni și tractoriștii cu o calificare înaltă care și-au terminat muncile în campania de primăvară.

Echipele au fost repartizate să lucreze unele la reparatul batozelor iar altele la reparatul secerătorilor-legători. Datorită bunei organizări a muncii s-a reușit ca numai în 4 zile să fie reparate în întregime 4 batoze din cele 17 planificate, iar la alte 4 batoze, lucrările de reparații să fie gata în proporție de 40—50 la sută.

Totodată pentru folosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor în campania de recoltare conducerea stațiunii acordă o atenție deosebită organizării de cupluri de cîte două batoze la un tractor K. D. 35.

In stațiune vor fi organizate 6 asemenea cupluri. In munca de reparație a secerătorilor și a batozelor mecanicii Stanciu Gheorghe, Lițu Florea, Chiriță Nicolae și alții au depus o muncă deosebită pentru ca reparațiile să fie terminate cît mai de grabă și să fie de bună calitate.

Creșterea păsărilor — sarcină de răspundere

Am intrat în al treilea an de cînd mă ocup de creșterea păsărilor din gospodăria noastră colectivă. Eu mă mîndresc cu această muncă care altă dată era atît de înjosită. Este foarte frumos să cunoști toate cerințele puișorilor mici, golași și zgribuliți, care fug de cea mai mică adiere a vîntului de primăvară, ascunzîndu-se sub aripile protectoare ale cloștilor. Se cere o mare atenție în a ști să-i ferești de boli, să-i hrănești la timp și să-i ții tot timpul într-o curățenie exemplară.

Iată cum muncesc eu în această meserie pe care am îndrăgit-o. Cînd am cerut conducerii gospodăriei această sarcină aveam un număr de peste 200 păsări de rasă Rhode Island. Din experiență pot spune că aceasta este una din cele mai pretențioase rase. Cu toate acestea în anul 1953 am reușit ca o găină din această rasă să atingă greutatea de 3 kg. și să dea 90 ouă pe an. De cum mă scol, prima mea grijă, este să le scot în oborul lor dîndu-le huruială în stare umedă și să le schimb apa. Hrănirea cu huruială în stare umedă se face de două ori pe zi, dimineața și la prînz, în restul zilei găinile primesc verdețuri și boabe.

O atenție deosebită o dau și sfaturilor primite de la tovarășii veterinari. De pildă atunci cînd se ivesc cazuri de boală, imediat izolez păsările atinse de boală și chem veterinarul care le tratează cu injecții atît pe cele bolnave cît și pe cele sănătoase pentru a preîntîmpina răspîndirea bolii. In felul acesta, de cînd muncesc în domeniul creșterii păsărilor am avut doar opt găini bolnave, pe care le-am sacrificat.

Ca urmare a preocupării deosebite pentru creșterea păsărilor am obținut și rezultate bune. De la cele 200 de păsări am valorificat peste 9000 ouă și 350 kg. carne, obținută în majoritate de la puii din crescătorie.

In anul 1953 am obținut 10.035 ouă, iar odată cu valorificarea păsărilor ne-am orientat să reținem pe cele mai tinere.

Anul acesta am luat toate măsurile necesare ca să ajungem la rezultatele pe care le prevede legea pentru dezvoltarea creșterii animalelor, în anii 1954-1956, în R.P.R.

Vrem ca printr-o îngrijire și mai bună, pînă la sfîrșitul anului, o singură găină să dea peste 160 ouă, iar cele tinere de la vîrsta de 6 luni să înceapă și ele ouatul.

Rezultatele pe care le dorim sînt pe deplin posibile dacă vom aplica întocmai sfaturile științei zootehnice cu privire la hrănirea și îngrijirea păsărilor. Partidul și guvernul încurajează creșterea păsărilor, din posibilitatea ca această ramură de producție să se dezvolte larg în gospodăriile de stat și colective, precum și în gospodăriile individuale ale țăranilor muncitori. Păsările de curte prin produsele lor — ouă, carne, fulg, îngrășăminte — contribuie simțitor la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Pătrunsă fiind de importanța acestei sarcini eu am îndrăgit munca de crescătoare de păsări.

BELCIUG VASILICA
crescătoare de păsări
G.A.C. „Drumul lui Lenin"
comuna Dumbrava, raionul Cricov
regiunea Ploești

Cărți noi pentru oamenii muncii de pe ogoare

EDITURA AGRO-SILVICA DE STAT — BIBLIOTECA AGRICOLA

Paul Burcea — Să folosim cît mai bine pășunile prin introducerea pășunatului sistematic.
32 pagini — 30 bani.

Teodor Muscalu — Foloasele desmiriștirii
24 pagini — 20 bani.

Niculae Șerbănescu — Rărițatul porumbului, practica învechită și dăunătoare.
16 pagini — 15 bani.

Iulian Zabava — Să sporim producția animalelor prin folosirea nutrețului murat.
32 pagini — 35 bani.

x x x Prășitul mecanic ușurează munca și sporește producția.
32 pagini — 30 bani.

Rectificare

Versurile apărute în pagina I-a a ziarului nostru Nr. 1585 sînt scrise de Marcel Breslașu.

CONSULTAȚIE

Hozrasciotul — metodă socialistă de gospodărire a întreprinderilor

Pentru îndeplinirea programului de măsuri economice trasat de Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953, Bugetul de stat votat de Marea Adunare Națională prevede alocarea unor sume importante pentru investiții. Finanțarea investițiilor reprezintă în acest an 26,6 la sută din totalul cheltuielilor bugetare.

Sporirea investițiilor va contribui la obținerea unei producții sporite de tot felul de produse, va contribui la întărirea economiei naționale precum și la ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Obținerea unei producții din ce în ce mai mari nu poate însă să se bizuie în întregime numai pe sporirea investițiilor. Alocarea de mijloace tot mai multe pentru investiții influențează în mod direct creșterea producției, dar această creștere poate fi cu mult mai mare dacă se duce o luptă permanentă și susținută de către fiecare muncitor în parte pentru folosirea la maximum a capacităților de producție ale întreprinderilor, pentru realizarea unui regim sever de economii, pentru descoperirea și utilizarea rezervelor interne, pentru reducerea prețului de cost etc.

In întreprinderile de stat, toate acestea se pot realiza cu mult succes prin întărirea și aplicarea consecventă a metodei socialiste de gospodărire — a HOZRASCIOTULUI.

★

In întreprinderile socialiste de stat procesul de producție se realizează cu ajutorul mijloacelor de producție aflate în întregime în proprietatea întregului popor.

Produsul muncii devine proprietate a statului, care dispune de el în întregime utilizîndu-l pentru compensarea mijloacelor de producție consumate, pentru asigurarea reproducției lărgite, pentru satisfacerea nevoilor de consum ale fiecărui membru al societății în parte, cît și ale întregii societăți etc.

Datorită proprietății socialiste asupra mijloacelor de producție pe baza acțiunii legii obiective a dezvoltării planice, proporționale în socialism este posibilă conducerea unică a economiei naționale pe baza planului de stat.

Condițiile economice care izvorăsc din caracterul unic, centralizat al sectorului de stat al producției socialiste impun folosirea hozrasciotului — metodă de gospodărire socialistă a întreprinderilor — ca unul din instrumentele conducerii de stat a procesului de producție.

Metoda socialistă de gospodărire a întreprinderilor — hozrasciotul — are următoarele trăsături esențiale: 1. îmbinarea independenței operative a întreprinderii cu conducerea centralizată a sectorului de stat al economiei socialiste; 2. principiul conducerii unice care permite organelor de conducere (administrația întreprinderii, a trusturilor, a direcțiilor generale etc.) să dispună de o parte a proprietății de stat și anume de mijloacele materiale și bănești ale întreprinderii, precum și dreptul de a organiza munca pentru realizarea procesului de reproducție; 3. folosirea de către stat a pîrghiilor economice ca prețul de cost, beneficiul, creditul, controlul prin leu etc. ca instrumente de organizare a reproducției.

Prima trăsătură a hozrasciotului este determinată de faptul că organele administrative centrale nu pot să cunoască și să valorifice toate resursele și posibilitățile interne ale fiecărei întreprinderi. Aceste resurse pot fi descoperite și folosite numai prin urmărirea activității întreprinderii, prin urmărirea îndeplinirii planului de producție prin independența operativă a conducerii întreprinderii îmbinată cu conducerea centralizată.

De prima trăsătură a hozrasciotului este legată și cea de a doua trăsătură a lui și anume principiul conducerii unice. Conducătorul unic al întreprinderii (directorul) poartă răspunderea materială și răspunderea administrativă pentru folosirea gospodărească a mijloacelor materiale alocate întreprinderii. Conținutul conducerii unice ca trăsătură importantă a hozrasciotului se manifestă prin dreptul pe care îl are directorul de a dispune de valorile materiale puse la dispoziția întreprinderii, precum și de dreptul de conducere a activității colectivului întreprinderii. Trebuie subliniat că acest drept conducerea întreprinderii îl exercită în cadrul legilor statului nostru democrat-popular și al cerințelor planului economiei naționale. In conducerea întreprinderii directorul ține seama de propunerile, criticile și părerile membrilor colectivului întreprinderii, ale organizațiilor de partid, sindicat și U.T.M., consultîndu-se cu toți factorii necesari, ori de cîte ori este nevoie.

Folosirea pîrghiilor economice ca prețul de cost, beneficiul, salariul, controlul prin leu etc., constituie cea de a treia trăsătură a hozrasciotului. Prin folosirea acestor pîrghii economice se realizează atît controlul operativ al activității întreprinderii, cît și cointeresarea materială a întreprinderii și a muncitorilor în îndeplinirea și depășirea planului de producție.

Prețul de cost, după cum se știe, constituie indicele calitativ al activității întreprinderii. Dacă prețul de cost crește, sau nu este redus, conform planului, înseamnă că nu se respectă normele de consum, că se face risipă de materiale, de muncă și bani. In consecință întreprinderea lucrează în pierdere, întreprinderea nu este rentabilă, adică nu-și poate acoperi cheltuielile prin încasări. De aici rezultă legătura strînsă care există între prețul de cost al producției și hozrasciot. Cu cît întreprinderea este mai bine gospodărită cu atît prețul de cost este mai mic, cu atît beneficiul întreprinderii este mai mare, cu atît întreprinderea își poate acoperi mai ușor cheltuielile de producție, din veniturile realizate.

Reducerea prețului de cost al produselor, asigurarea unei rentabilități ridicate a întreprinderii este principalul scop al hozrasciotului ca metodă socialistă de gospodărire a întreprinderilor.

Reducerea prețului de cost al producției prezintă o importanță deosebită pentru întreaga economie națională cît și pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc. De pildă dacă la uzina de utilaj petrolifer din Poiana Cîmpina prețul de cost s-ar reduce cu 1 la sută, s-ar putea obține o sumă de bani suficientă pentru acoperirea cheltuielilor de construcție a 6 locuințe muncitorești moderne, fiecare cu cîte 2 camere și antreu, baie, bucătărie, cămară, gaze, electricitate etc. Aceste rezerve există în ori care altă întreprindere.

Hozrasciotul cointeresează masele de muncitori în reducerea cheltuielilor de producție, în sporirea beneficiului întreprinderii, în asigurarea rentabilității ei. Dacă muncitorii, tehnicienii, funcționarii unei întreprinderi nu sînt preocupați de bunul mers al producției, dacă se fac cheltuieli inutile, nu se respectă regimul de economii, prețul de cost al producției crește, beneficiul se reduce, micșorîndu-se totodată și partea din beneficiu destinată premierii muncitorilor și îmbunătățirii condițiilor lor de trai. Iată deci cum prețul de cost și beneficiul întreprinderii contribuie la cointeresarea muncitorilor în obținerea unei producții mai mari și mai bune. Această cointeresare se realizează în mod direct cu ajutorul salariului, muncitorii fiind retribuiți după cantitatea și calitatea muncii din încasările obținute pentru produsele fabricate în întreprinderea respectivă. Cu cît întreprinderea lucrează mai mult și mai bine, cu atît, datorită introducerii sistemelor de salarizare în acord, muncitorii vor încasa venituri mai mari. Aceasta contribuie la sporirea productivității muncii, la obținerea unei cantități mai mari de produse necesare dezvoltării economiei noastre naționale cît și la ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Hozrasciotul ca metodă socialistă de gospodărire a întreprinderilor îmbină cît mai complet interesele fiecărei întreprinderi în parte cu interesele economiei naționale, îmbină interesele fiecărui muncitor în parte cu interesele întregului popor.

In întreprinderile socialiste din țara noastră se desfășoară o largă întrecere pentru mobilizarea rezervelor interne.

In descoperirea și folosirea rezervelor interne în întreprinderile bazate pe hozrasciot și în special în întreprinderile în care s-a introdus hozrasciotul intern, normele au o importanță deosebită. Indeplinirea normelor în folosirea materiilor prime, a combustibilului, energiei electrice etc., reflectă calitatea muncii desfășurate de întreprindere sau secție. De aceea este atît de importantă lupta pentru îndeplinirea normelor în întărirea hozrasciotului.

Pentru obținerea folosirii cît mai raționale a mijloacelor de producție sînt cît se poate de prețioase inițiativele pentru utilizarea completă a capacităților de producție și realizarea unor economii de materie primă în vederea obținerii unei cantități mai mari de produse.

Folosirea completă a capacității utilajului se realizează în primul rînd prin înlăturarea timpilor de oprire din cauza defecțiunilor. Pentru aceasta utemiștilor din întreprinderile noastre le revine sarcina să vegheze asupra organizării și executării la timp și în bune condițiuni a reparațiilor generale.

Organizînd mai bine executarea reparațiilor colectivul fabricii de celuloză „Reconstrucția"-Piatra Neamț, a reușit să reducă timpul de oprire cu 25 la sută.

Folosirea din plin a capacității de producție a mașinilor și utilajului poate fi obținută de asemenea prin generalizarea metodelor înaintate de lucru și organizarea temeinică a muncii în cadrul întreprinderii. Astfel, în urma unui calcul sumar reiese că dacă toate muncitoarele țesătoare și filatoare de la fabrica „Partizanul Roșu" din Orașul Stalin ar aplica metoda predării și preluării mașinilor din mers, s-ar înlătura zilnic pe întreaga fabrică un timp neproductiv de circa 230 ore, timp în care s-ar produce peste 300 metri de țesături. Acest exemplu arată clar că colectivul întreprinderii „Partizanul Roșu" folosind numai această rezervă internă poate obține o creștere importantă a producției, deci și a veniturilor întreprinderii, ceea ce contribuie la întărirea hozrasciotului și în ultima instanță la sporirea cointeresării materiale a întregului colectiv, din această întreprindere.

O altă rezervă importantă, a cărei folosire contribuie la întărirea hozrasciotului, constă în folosirea cît mai rațională a materiei prime. In întreprinderile noastre tineretul desfășoară o largă întrecere socialistă urmărind acest obiectiv. De pildă, folosind cu pricepere fiecare gram de materie primă, muncitoarele din întreprinderea „11 Iunie" din Cisnădie, regiunea Stalin, au economisit numai în cursul lunii ianuarie aproape 3.000 kg. bumbac puf, din care s-au tors 2.600 kg. fire. Din această cantitate de fire, țesătoriile au țesut în plus 26.000 metri pînză.

In folosirea cît mai deplină a materiei prime o importanță deosebită o au propunerile de inovații și raționalizări ale muncitorilor fruntași. Astfel, mecanicii Al. Ștefănescu și Reizan Vahan, împreună cu inginerul E. Taub de la Filatura Romînească de Bumbac au confecționat din resursele proprii ale întreprinderii, o mașină de regenerat deșeurile de la filatură. Această mașină, care face posibilă prelucrarea deșeurilor nefilabile, va permite colectivului de întreprindere să obțină anual încă 65.000 kg. fire în plus, din aceeași cantitate de materie primă.

Lupta pentru folosirea cît mai deplină a materiei prime se desfășoară și în alte ramuri de producție. De pildă, urmînd exemplul tovarășului N. Militaru de la fabrica de încălțăminte „N. Bălcescu" din București, un număr mare de muncitori din industria de încălțăminte desfășoară lupta pentru folosirea cît mai rațională a pielii și a materiilor auxiliare. Extinderea acțiunii de folosire rațională a materiei prime a făcut ca numai în ultimul semestru al anului trecut să se obțină pe întreaga ramură a industriei de încălțăminte economii de peste 2.000.000 dm.p. piele din care s-au confecționat în plus mai bine de 100.000 fețe de pantofi.

Strîns legată de economisirea de materii prime și materiale auxiliare este și problema introducerii unui regim sever de economii în toate domeniile de activitate ale întreprinderii.

Lupta pentru economii se înțelege deobicei ca o acțiune care se duce pentru economisirea materiei prime și a materialelor, introducerea înlocuitorilor, eliminarea rebuturilor și valorificarea deșeurilor. Aceasta însă nu cuprinde întreaga activitate ce trebuie dusă pentru obținerea unui regim sever de economii. Un regim sever de economii presupune lupta perseverentă pentru folosirea rațională a tuturor mijloacelor de producție, îmbunătățirea activității tehnico-financiare a întreprinderii, lichidarea cheltuielilor neproductive, reducerea continuă a cheltuielilor administrative gospodărești, căutarea de noi căi care să contribuie la accelerarea vitezei de circulație a mijloacelor circulante, asigurarea îndeplinirii ritmice a planului de producție etc. Lupta pentru economii deci înseamnă lichidarea oricăror forme de risipă de fonduri materiale bănești și de forță de muncă.

Pentru introducerea și întărirea regimului de economii în întreprinderile noastre, în vederea consolidării hozrasciotului, organizațiilor de bază U.T.M. le revine sarcina să educe tineretul în spiritul grijii față de avutul obștesc. Astfel variatele mijloace de educare de care dispun organizațiile U.T.M. din întreprinderi permit să ducă o serioasă activitate pentru întărirea disciplinei în muncă, pentru dezvoltarea simțului critic față de munca efectuată, pentru felul cum sînt gospodărite resursele materiale și bănești ale întreprinderilor, pentru întreținerea mașinilor în bune condițiuni, pentru îndeplinirea planului la toți indicii, în lupta contra rebuturilor etc.

In lupta pentru reducerea prețului de cost, pentru descoperirea rezervelor interne și obținerea de economii o importanță deosebită o are introducerea metodelor sovietice de muncă. Astfel, numai în 1953 în urma raționalizărilor și perfecționărilor tehnice introduse, pe baza metodelor sovietice de muncă s-a realizat o economie de 260 milioane lei.

★

Introducerea unui regim sever de economii, reducerea prețului de cost, prin descoperirea și utilizarea rezervelor interne, se pot înfăptui în special într-o întreprindere în care principiile hozrasciotului sînt pe deplin respectate, adică într-o întreprindere în care hozrasciotul este bine consolidat.

Lupta tineretului din întreprinderile noastre socialiste de stat pentru întărirea hozrasciotului contribuie la îndeplinirea și depășirea planului la toți indicii, la sporirea eforturilor poporului nostru în vederea realizării obiectivelor puse de partid și guvern în domeniul dezvoltării economiei și ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc.

EUGEN PRAHOVEANU

In ajutorul celor rămaşi în urmă

Postul utemist de control sprijină tinerii în îndeplinirea sarcinilor de plan

TIMIŞOARA (dela corespondentul nostru). In uzinele şi întreprinderile din oraşul Timişoara este bine cunoscută activitatea postului utemist de control, de la fabrica de încălţăminte „Ştefan Plavăţ". Tovarăşa Vekoni Gheorghina, responsabila postului utemist de control, mi-a povestit următoarele lucruri despre activitatea sa şi a tovarăşelor ei:

Succesele întreprinderii au crescut mult de cînd activează postul utemist de control. El a avut un rol deosebit în organizarea procesului de producţie, în mărirea productivităţii muncii.

Secţia richtuit, atît s-a schimbat în ultima vreme, încît n-o mai recunoşti.

Aci a intrat mai întîi în funcţiune un lift din iniţiativa postului utemist de control. Pe mulţi i-a mirat acest lucru.

Inainte materialul de la secţia de croit se transporta greu la secţia de richtuit. La propunerea noastră, direcţiunea a înfiinţat liftul. In felul acesta, secţia richtuit, primeşte la timp materialele din partea secţiei croit, transportul executîndu-se foarte uşor.

Tot la propunerea postului utemist a luat fiinţă o uscătorie. Inainte de faza „îndoit", pielea vine unsă cu o soluţie. Pînă la înfiinţarea uscătoriei, munca aceasta era executată de 6 fete. După înfiinţarea uscătoriei, munca a devenit mai uşoară şi în loc de 6 fete, lucrează doar două.

Pentru îmbunătăţirea muncii, noi folosim cu succes gazeta „Vorbeşte postul utemist de control". In fiecare zi după ce controlăm calitatea muncii tinerilor, însemnăm pe tablă rezultatele. Astfel gazeta noastră e întotdeauna actuală — la zi.

De cînd apare gazeta „Vorbeşte postul utemist de control", fetele noastre s-au schimbat mult. Cînd Cristea Rodica s-a văzut pe tablă — de oarece a dat într-o zi produse de proastă calitate — s-a simţit tare prost. Cert este însă că de atunci nici Cristea Rodica şi nici alte tinere n-au mai lucrat prost.

In secţia noastră se acordă o mare atenţie calităţii produselor şi economiilor la materiale. Cei şase membri ai postului utemist ajută mult brigăzile utemiste şi tinerele să aplice metoda Lidiei Savelieva. Dacă înainte se refăceau zeci de perechi de pantofi pe săptămînă, acum tinerele aplicînd cu succes metoda Lidiei Savelieva — controlul pe fiecare fază de operaţie — au înlăturat aproape total cazurile care cereau refacerea pantofilor.

O altă formă folosită de postul utemist de control în vederea activizării unor tovarăşi rămaşi în urmă, este aceea a publicării caricaturilor. Aşa am procedat cu tînăra Almadi Vera care fugea de răspundere, nu participa la şedinţele de producţie şi avea o atitudine nejustă faţă de maistru.

Cîtva timp ne-am bătut degeaba capul, tot căutînd s-o convingem că merge pe un drum prost. In cele din urmă i-am afişat caricatura „cu obiceiurile ei". Vera noastră a simţit ascuţişul criticii şi s-a îndreptat.

Pentru activitatea sa rodnică, postul utemist de control de la întreprinderea „Ştefan Plavăţ" a primit drapelul de fruntaş pe oraş, iar întreaga secţie a obţinut drapelul de secţie fruntaşă pe fabrică.

Brigada din secţia cea nouă

Este o zi de aprilie. Sirena întreprinderii „Sovromnaval"-Galaţi sună prelung sfîrşitul celor 8 ore de program. Muncitorii secţiei tubulatură, în această zi, au înscris noi victorii în producţie. Au terminat instalaţia tubulară la o nouă comandă. Toţi au curăţat locul de muncă şi au strîns sculele. Apoi au părăsit atelierul plecînd fiecare, după treburile lor.

Tinerii din brigada utemistă se îndreaptă spre colţul roşu al întreprinderii. Ei merg la o consfătuire, aşa cum au mai ţinut multe pînă acum, unde au discutat despre: creşterea productivităţii muncii, îmbunătăţirea calităţii pieselor, descoperirea şi folosirea rezervelor interne, lupta pentru economii, aplicarea metodelor sovietice şi altele, care au avut ca rezultat obţinerea unor succese deosebite în muncă. In acest fel ei au obţinut depăşirea planului pe primul trimestru al anului acesta cu 37,6 la sută, economii de materiale în valoare de 15.000 lei, din care au făcut, prin muncă voluntară o conductă de apă pentru întreg atelierul pe o lungime de 80 metri, au confecţionat scaune şi bănci pentru sala de şedinţe a organizaţiilor de partid şi U.T.M. din sector.

Iată-i acum s-au adunat cu toţii. Şeful brigăzii începe să le vorbească.

— După cum vedeţi, tovarăşi, în atelierul nostru datorită specificului meseriei ne rămîn însemnate cantităţi de materiale. Ele se pot întrebuinţa la alte lucrări şi sînt totuşi date ca deşeuri. Noi putem face însă multe lucruri din ele. In alte întreprinderi, după cum am citit din ziare, au luat fiinţă secţii speciale de valorificarea deşeurilor. Se fac din ele obiecte de uz casnic. Ce ar fi să facem şi noi acest lucru?

— Bine, — zice Elisei Constantin unul din membrii brigăzii — dar ne trebuiesc scule, banc de lucru, prototipuri şi cîte altele.

— De asta te plîngi, măi Constantine? Cîte n-am făcut noi pînă acum. Pe asta n-o s-o putem face! — îi luă vorba din gură tovarăşul lui de lucru Boza Ion.

— Tovarăşul maistru Popovici Ion, o să ne sprijine în această direcţie. N-aţi văzut că el întotdeauna sprijină propunerile noastre, zise şi Dionisie Ion, cel mai tînăr dintre toţi membrii brigăzii.

— Dacă cu problema aceasta sînteţi toţi de acord — vorbi din nou, şeful brigăzii să discutăm atunci cea de a doua problemă. E vorba de o propunere de inovaţie, privind un dispozitiv de bătut tuburi. Cunoaşteţi că în atelierul nostru se simte mare nevoie de un asemenea dispozitiv. Să întocmim cu toţi schiţa, s-o prezentăm la cabinetul tehnic.

— „Iată, începu să vorbească Horinceanu Ion, aici se va prinde o placă de fontă şi pe lîngă ea două spancuri, care ne vor ajuta să prindem tubul încălzit. (Creionul lui Horinceanu alunecă uşor pe hîrtie lăsînd în urmă linia unde se vor prinde aceste două piese).

— Dar tirandul pentru a îndoi tubul, unde-l montăm băieţi? Aşa cum am vorbit la început, montăm tirandul, cu care vom îndoi tubul fără să fie umplut cu nisip, că doar în aceasta constă inovaţia noastră".

Astfel fu întocmită, cu detalii, mărimi etc. schiţa dispozitivului.

...Sirena vesti tuturor începerea lucrului. Membrii brigăzii porniră să lucreze la amenajarea noii secţii. Maistrul le dă indicaţii unde trebuiesc montate nicovale, forja, bancul de lucru, dulapul de scule şi altele.

După 2 săptămîni de lucru secţia de valorificare a deşeurilor a fost amenajată. Ce toţii acum sînt mîndri de realizarea lor. Rotindu-şi privirea în jur utemistul Horinceanu, zise tovarăşilor săi de lucru:

— Pînă aci ne-a fost greu. S-o vedem amenajată!

De acum la lucru, băieţi! Să participăm şi noi la lupta pentru cît mai multe şi mai bune obiecte de larg consum.

Această brigadă de tineri este mîndria întreprinderii „Sovromnaval"-Galaţi.

Inovaţia brigăzii a fost şi ea mult apreciată şi în curînd, pusă în practică, va înlocui munca zilnică a 12 muncitori.

Corespondent
MIHAIL ANGHEL

Consfătuirea pe ţară cu şefii secţiilor culturale ale sfaturilor populare regionale

Marţi dimineaţa a început la Ministerul Culturii consfătuirea pe ţară cu şefii secţiilor culturale ale sfaturilor populare regionale asupra problemelor muncii culturale la sate.

La lucrările consfătuirii participă tov. Constanţa Crăciun ministrul culturii, Constantin Prisnea, Nicolae Bellu, Stan Arsene şi Alexandru Mihai, locţiitori ai ministrului Culturii, funcţionari superiori din Ministerul Culturii, precum şi şefii secţiilor culturale ale sfaturilor populare regionale şi activişti culturali de pe lîngă diferite instituţii din ţară.

In prima zi a consfătuirii au fost prezentate rapoarte şi corapoarte cu următoarele teme: metodele folosite de secţia culturală a sfatului popular raional Alexandria în munca de îndrumare şi control a instituţiilor culturale subordonate cu privire la aplicarea hotărîrilor partidului şi guvernului, activitatea căminului cultural din comuna Vişina, raionul Găeşti, în primul trimestru al anului 1954, pentru popularizarea hotărîrilor partidului şi guvernului privind dezvoltarea agriculturii şi a schimbului dintre oraş şi sat; activitatea colţului roşu de la gospodăria agricolă colectivă din comuna Poiana Mare, regiunea Craiova, în sprijinirea introducerii metodelor agrotehnice înaintate; cum sprijină casa culturală raională Lugoj echipele artistice în pregătirea şi desfăşurarea concursului echipelor artistice, munca bibliotecii săteşti din comuna Cristian, raionul Stalin, în sprijinul transformării socialiste a agriculturii şi a propagării cunoştinţelor agrotehnice în rîndurile ţărănimii muncitoare.

Au urmat discuţii la care au luat cuvîntul un mare număr de activişti culturali.

Lucrările consfătuirii continuă.

(Agerpres)

Filme noi

In săptămîna aceasta vor fi prezentate pe ecranele cinematografelor din Capitală noi filme.

In ziua de 2 iunie, la cinematograful „I.C. Frimu" va începe să ruleze filmul sovietic „Umbre", transpunere pe ecran a piesei satirice cu acelaşi titlu a scriitorului rus Saltîkov-Scedrin, în interpretarea artiştilor teatrului „Lensoviet" din Leningrad. Rolurile sînt interpretate de V. Lebedev, V. Petrov, G. Korotkevici, V. Bodreiko, I. Bublikov şi A. Ghiniţen.

In ziua de 3 iunie, la cinematografele „Republica" şi „Bucureşti", iar începînd de la 7 iunie şi la cinematograful „Infrăţirea între popoare", va rula un alt film-spectacol sovietic „Sluga la doi stăpîni", realizat după piesa clasicului italian Carlo Goldoni. Filmul-spectacol „Sluga la doi stăpîni" este interpretat de colectivul artistic al Teatrului „Maxim Gorki" din Leningrad.

Informaţii

Luni a sosit în Capitală, la invitaţia Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, violonistul Tibor Gasparek din R. Cehoslovacă.

La sosire, oaspetele a fost salutat de reprezentanţi ai Ministerului Culturii, Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea şi ai Filarmonicii de Stat din Bucureşti.

Erau prezenţi reprezentanţi ai Ambasadei R. Cehoslovace.

Violonistul Tibor Gasparek va da o serie de concerte în Bucureşti şi alte oraşe.

★

Marţi a sosit în Bucureşti, scriitorul bulgar Kliment Penev Tacev care, la invitaţia Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea, face o vizită în ţara noastră.

La sosire scriitorul bulgar a fost întîmpinat de reprezentanţi ai Ministerului Culturii, Uniunii Scriitorilor, Institutului Romîn pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea.

(Agerpres)

Dacă ai frecventat cu regularitate cursurile dacă te-ai pregatit temeinic, examenele de sfîrşit de an nu-ţi pot aduce nici o surpriză neplăcută. Chiar şi în perioada scurtă care te desparte de examene îţi poţi adînci mai mult cunoştinţele, poţi căpăta altele noi. Nu trebuie să iroseşti nici o clipă degeaba. In bibliotecile facultăţii găseşti un bogat material ajutator. Te aşteaptă laboratoare bine înzestrate unde poţi face atîtea experienţe interesante. Foloseşte necontenit sprijinul asistenţilor, al tovarăşilor profesori. La examene va trebui să dovedeşti încă odată că ţi-ai ales bine specialitatea şi vei deveni un bun cunoscător a ceia ce studiezi. E demn să urmezi exemplul studenţilor din anul I al Facultăţii de medicină veterinară din Arad. Fotografia noastră îi înfăţişează în laboratorul de histologie făcînd studiul microscopic al ţesuturilor. Ei se pregătesc cu multă seriozitate în vederea examenelor folosind din plin ajutorul tovarăşelor asistente: Dr. Paştea Zenobia şi Dr. Olarian Elena.

Pentru fericirea copiilor

N. Parfionova
vice-preşedinta Comitetului Antifascist al Femeilor Sovietice

In zilele noastre, tot mai mulţi oameni au început să vadă legătura directă dintre lupta pentru menţinerea păcii şi fericirea copiilor, să înţeleagă că pregătirile de război au un efect dezastruos asupra sănătăţii şi educării tinerei generaţii.

In jurul acestui ţel nobil de apărare a intereselor şi drepturilor copiilor şi de ocrotire a lor de pericolul unui nou război, se unesc oameni de diferite convingeri. In Franţa, de pildă, există numeroase comitete locale de luptă pentru apărarea copiilor. La sfîrşitul anului trecut în Italia s-a desfăşurat cu succes o campanie care cerea să se asigure lapte şi manuale gratuite pentru copii, iar acum se desfăşoară mişcarea pentru reforma legilor şi instituţiilor destinate ocrotirii copiilor. In capitala Austriei — Viena — datorită presiunii opiniei publice s-a luat hotărîrea de a se interzice importul de comicsuri şi filme cu gangsteri.

Apelul lansat de adunarea generală a femeilor către poporul englez a fost adoptat simultan în trei oraşe din Anglia — Londra, Manchester şi Glasgow în numele a 174.000 de femei. In apel se arată între altele că femeile engleze nu au uitat vaietul sirenelor, flăcările incendiilor, bombele care erau aruncate de fascişti pe şcoli şi spitale, durerea despărţirii de cei apropiaţi, evacuarea copiilor.

Noi, femeile sovietice nu vom uita niciodată ultimul război. Nu există în Uniunea Sovietică nici o familie căreia războiul să nu-i fi pricinuit lacrimi şi durere. Tocmai de aceea întregul popor sovietic munceşte cu atîta abnegaţie pentru realizarea sarcinilor grandioase ale construcţiei paşnice. Tocmai de aceea poporul sovietic preţuieşte atît de mult fericirea tinerei generaţii.

Statul sovietic manifestă o grijă multilaterală faţă de copii.

In Karaganda — centrul industrial din Kazahstan, în capitala republicii armene — Erevan, în Stalingrad, în 30 localităţi din Uniunea Sovietică au apărut în ultimul timp, căi ferate ale copiilor. Aici toate sînt adevărate — şi căile ferate şi semafoarele, şi locomotivele, şi gările, numai că sînt mai mici şi stăpînii acestor căi ferate sînt toţi copii. Sub îndrumarea feroviarilor ei învaţă să cunoască alfabetul greu al semnalelor de cale ferată, să alcătuiască o garnitură, să conducă o locomotivă. Este o activitate frumoasă şi atrăgătoare.

In U.R.S.S. există peste 500 de staţiuni ale tinerilor tehnicieni unde copiii, sub conducerea inginerilor construiesc modele de hidrocentrale, maşini agricole, căi ferate. Peste 300 de staţiuni ale tinerilor naturalişti cultivă la copii dragostea faţă de natură. In casele de educaţie artistică, pedagogii îi învaţă pe copii măiestria cuvîntului artistic, dansul, desenul şi muzica.

Dar activitatea depusă în cercul tinerilor aeromodelişti de la Palatul Pionierilor din Minsk nu este interesantă? Sau cea a orchestrei de instrumente cu coarde din casa pionierilor „Pavlik Morozov" din Moscova, sau a colectivului dramatic din palatul Pionierilor din Tbilisi ca şi de altfel în oricare din cele 1389 de case de pionieri din ţară?

Cîteva zeci de stadioane speciale pentru copii, fără să socotim secţiile pentru copii de pe stadioanele mari, peste 400 de şcoli sportive pentru copii sînt puse la dispoziţia celor mici.

Pentru tinerii turişti o largă reţea de staţiuni turistice elaborează itinerariile unor excursii şi plimbări atrăgătoare. De toate acestea se îngrijeşte în U.R.S.S. statul care ajută părinţilor să-şi educe copiii. Statul pune la dispoziţia copiilor clădirile cele mai bune şi mai bine amenajate, pentru înzestrarea şi întreţinerea lor alocă sume uriaşe. Palatul pionierilor din Leningrad, de pildă, se află în fosta reşedinţă a ţarului — în palatul Anicikov. Aci tinerii leningrădeni dispun de 300 de săli şi camere. Statul alocă anual 6 milioane de ruble pentru întreţinerea acestui palat.

Intreaga această reţea de instituţii pentru educaţia copiilor completează învăţămîntul general obligatoriu de şapte ani, iar într-o serie de oraşe şi învăţămîntul mediu de zece ani. In şcolile Uniunii Sovietice predarea se face în peste 100 de limbi. Şcoli se găsesc pretutindeni — în oraşele mari şi pline de forfotă şi în satele liniştite, în tundra rece a nordului şi în stepele dogoritoare ale sudului. In Uniunea Sovietică se numără peste 220.000 de şcoli. Numai în ultimii 4 ani au fost construite şi utilate 11.000 de şcoli cu 2 milioane de locuri. In U.R.S.S. literatura pentru copii este editată nu numai de editura specială de stat a literaturii pentru copii, ci şi de editurile de ţinut şi regionale.

In republicile sovietice apar reviste şi ziare pentru copii. Casa cărţii copilului din Moscova — o instituţie ştiinţifică specială — duce o muncă intensă cu tinerii cititori, studiindu-le gusturile şi năzuinţele, adunînd tot ce este mai bun şi mai preţios în literatura pentru copii.

In U.R.S.S. statul acordă o atenţie deosebită ocrotirii mamei şi copilului, este asigurată o largă reţea de dispensare, spitale şi sanatorii pentru copii. Zeci de institute de învăţămînt superior pregătesc educatori şi medici specialişti cu o înaltă calificare.

Mii de grădiniţe de copii şi creşe sînt puse la dispoziţia celor mai mici cetăţeni ai Uniunii Sovietice. Mii de tabere pentru copii îşi deschid porţile în faţa şcolarilor în zilele vacanţei de vară şi de iarnă. In aceste instituţii pentru copii statul plăteşte peste jumătate din preţul de întreţinere a copiilor.

Instituţii pentru copii se află în U.R.S.S. şi pe lîngă fabrici şi uzine, pe lîngă şantiere şi colhozuri. Pentru copiii muncitorilor combinatului textil „Triohgornaia manufactura" din Moscova au fost înfiinţate 3 creşe, 8 grădiniţe de copii, 2 tabere de vară. Una din grădiniţele de copii şi o tabără sînt situate în Evpatoria — pe însorita peninsulă Crimeea, pe ţărmul Mării Negre. Pentru copiii mai mari există pe lîngă combinat o Casă de cultură cu biblioteci şi o sală de lectură, cu laborator tehnic şi cu ateliere, cu o sală de spectacole, cu camere destinate diferitelor activităţi.

Pe lîngă combinat există şi o casă a copilului, în care trăiesc copiii care şi-au pierdut părinţii în timpul celui de al doilea război mondial. Statul le asigură o viaţă fericită ca şi altor sute de mii de orfani. Statul îi îmbracă, îi instruieşte, le dă posibilitatea să-şi dobîndească o profesie. Soarta lor se află în mîini de nădejde.

Oamenii sovietici, ca şi toţi oamenii cinstiţi de pe glob, consideră drept o datorie sfîntă aceea de a nu mai admite suferinţă şi durere pentru copii, de a nu admite ca copiii să rămînă orfani.

Cu doi ani în urmă, Conferinţa Internaţională pentru Apărarea Copilului a chemat bărbaţii şi femeile tuturor ţărilor să transforme ziua de 1 iunie în fiecare oraş, în fiecare uzină, în fiecare sat, într-o puternică manifestaţie pentru pace, manifestaţie de încredere şi frăţie între popoarele lumii. Să ne unim deci eforturile noastre în lupta pentru fericirea copiilor, pentru bunăstarea căminelor şi triumful cauzei păcii!

PE MARGINEA ACTIVITAŢII COMITETULUI REGIONAL U.T.M. HUNEDOARA IN DOMENIUL CULTURII FIZICE ŞI SPORTULUI

Un lucru esenţial: colectivul sportiv

In ţara noastră există mari posibilităţi materiale pentru practicarea sportului de către mii şi mii de oameni ai muncii, fie tineri sau vîrstnici, bărbaţi sau femei, de la oraş sau sat.

Baza de masă a sportului din ţara noastră exprimă noua orientare pe care a luat-o cultura fizică şi sportul a cărui ţel îl constituie educarea omului nou pentru a deveni călit, puternic, sănătos, animat în viaţă de puternice trăsături de caracter cum ar fi dîrzenia, voinţa, dragostea de muncă, entuziasmul.

Cu ajutorul culturii fizice şi a sportului tinerii sînt educaţi în spiritul dragostei faţă de patria noastră, R.P.R., a devotamentului faţă de Uniunea Sovietică, a respectului pentru toate popoarele iubitoare de pace din întreaga lume.

Fără îndoială că rezultatele obţinute se datoresc în primul rînd politicii partidului şi guvernului, care au orientat organele de stat pe calea ridicării la o mare înălţime a nivelului preocupărilor lor pentru problemele atît de importante ale culturii fizice şi sportului.

Dovada grijii partidului pentru justa orientare şi dezvoltare a sportului o constituie Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. din 27 iunie 1953 cu privire la stimularea şi dezvoltarea continuă a culturii fizice şi a sportului. Odată cu apariţia acestei Hotărîri mişcarea noastră sportivă, urmînd exemplul glorios al sportului sovietic, a cunoscut o şi mai mare înflorire, s-a accentuat mult caracterul său ştiinţific. Au fost înfiinţate mari asociaţii sportive, organizaţii de masă care reunesc mii şi mii de colective sportive din fabrici, uzine, schele petrolifere, mine, sate, şcoli facultăţi, armată etc.

★

Au trecut 7 luni de la apariţia Hotărîrii comune a Comitetului Central al U.T.M. şi a Comitetului pentru Cultură Fizică şi Sport cu privire la întărirea şi dezvoltarea activităţii de cultură fizică şi sport.

In regiunea Hunedoara ca şi în celelalte regiuni din ţară, în urma aplicării în viaţă a acestei hotărîri au fost obţinute o seamă de succese remarcabile.

Ceea ce constituie trăsătura principală a realizărilor mai de seamă obţinute în regiune o constituie **activitatea sportivă multilaterală** desfăşurată în diferite raioane şi organizaţii de bază U.T.M. Este îmbucurător faptul că la competiţia populară, crosul „Să întîmpinăm 1 Mai", au participat un număr mare de tineri, depăşindu-se chiar prevederile. In regiune au fost organizate diferite competiţii sportive de masă printre care cupa ziarului „Drumul socialismului", la care au participat peste 20.000 de tineri; se acordă o atenţie deosebită respectării calendarului competiţional.

Numeroase organizaţii de bază U.T.M., sprijinind colectivele sportive desfăşoară o susţinută muncă politică pentru ca un număr cît mai mare de tineri să-şi treacă normele complexului G.M.A. Cu prilejul împlinirii a 4 ani de la introducerea complexului G.M.A., în raionul Sebeş, la fabricile „Simion Bărnuţiu", „Teba" etc. au fost organizate conferinţe cu titlul „Nici un tînăr sportiv fără insigna G.M.A.". In Alba Iulia, numai în ziua de 16 mai, peste 300 de tineri şi-au trecut normele G.M.A.

In multe fabrici, mine şi şcoli, au fost obţinute rezultate pozitive. Chiar cea mai sumară analiză evidenţiază cauza acestor succese: strînsa colaborare dintre organizaţia de bază U.T.M. şi colectivul sportiv — care-şi trăieşte viaţa din plin. Situaţia şcolii pedagogice din Deva, este concludentă: în şcoală se ţin dese consfătuiri comune între comitetul organizaţiei de bază U.T.M. şi conducerea colectivului sportiv. Aproape întotdeauna se iau măsuri concrete. Şi rezultatul: un mare număr de tineri sînt purtători ai insignei G.M.A sau şi-au trecut aproape toate normele. Se organizează conferinţe cu caracter educativ-sportiv. Intre clase sînt organizate campionate de volei, baschet, fotbal. Echipa de baschet a şcolii s-a calificat la locul III pe zonă, iar echipa de gimnastică tot pe locul III.

Fără îndoială că aceste rezultate obţinute într-o seamă de organizaţii de bază U.T.M. vorbesc de la sine despre strădanii, despre muncă.

Pentru a-ţi face însă o părere generală asupra situaţiei de cultură fizică şi sport din regiunea Hunedoara trebuie să ne punem întrebarea: **activitatea de cultură fizică şi sport din regiunea Hunedoara se desfăşoară la nivelul posibilităţilor existente, orientarea mişcarii sportive ţine seama de sarcinile cele mai importante la ordinea zilei?**

Analizînd astfel situaţia trebuiesc spuse şi alte lucruri...

★

— Vrei să faci sport?
— Desigur...
— De ce nu faci?
— Păi dacă n-are cine să mă înscrie... Aşa, de la mine?

Răspunsurile aparţin utemistului Gheorghe Buzoi din secţia de ajustaj a întreprinderii de utilaj minier din Petroşani. Din păcate nu este unicul tînăr din această întreprindere care ar dori să practice sportul, însă nu este sprijinit.

Şi situaţii asemănătoare se întîlnesc de multe ori în regiunea Hunedoara.

Iată de pildă la uzinele „Victoria" Călan. Intreprindere mare, mii de tineri. Unde dacă nu aici, ar trebui să găseşti o activitate sportivă bine organizată, dezvoltată. Realitatea este însă vitregă. Activitatea sportivă este extrem de redusă: un meci de fotbal... unul de volei... şi atît!

Comitetul U.T.M. neglijează şi e nepăsător faţă de problemele culturii fizice şi sportului. Tov. Erdei, responsabilul sportiv, a renunţat să mai desfăşoare vreo activitate. Şi ceilalţi membri ai comitetului U.T.M., în frunte cu tovarăşul Schiopoiu, secretar şi tovarăşul Resiga, care i-a ţinut locul o perioadă, s-au molipsit de la el.

In urmă cu cîtva timp a venit la sediul comitetului U.T.M. tovarăşul Dumitru Stănescu, din organizaţia de bază U.T.M. a secţiei administrative. Ceea ce dorea el poate fi rezumat pe scurt, astfel: echipa de volei să fie sprijinită să treacă normele G.M.A. A vorbit cu tovarăşul Resiga, a vorbit cu tovarăşul Erdei. Zadarnic. Şi acum se aşteaptă... Ce oare?

Este şi normal ca prima concluzie trasă să fie aceea că membrii comitetului U.T.M. de la uzinele „Victoria" Călan neglijează în mod grav şi permanent problemele sportive. Trebuie scos însă la iveală şi un alt fapt, esenţial. Comitetul U.T.M. nu ţine nici un fel de legătură cu conducerea colectivului sportiv. Urmările sînt evidente. Este drept că tovarăşul Bot Francisc, preşedintele colectivului sportiv nu ţine nici o legătură cu comitetul U.T.M. Dar cine împiedică comitetul U.T.M. să ia legătura cu el, să stabilească de comun acord un plan de măsuri concrete?

Cea mai serioasă vină pe care o poartă comitetul U.T.M. constă în aceea că nu sprijină prin activitate politică colectivul sportiv.

Faţă de această situaţie se naşte o altă întrebare: dar comitetul raional U.T.M. ce face?

★

Conform Statutului U.T.M., comitetul raional reprezintă un organ al U.T.M., a cărui **sarcină este de a conduce, orienta şi ajuta organizaţiile de bază U.T.M. dintr-un raion.** Dat fiind că sportul este unul dintre aspectele de bază ale activităţii tineretului, este şi firesc ca în activitatea comitetelor raionale această problemă să ocupe un loc însemnat.

In Hotărîrea comună a C.C. al U.T.M. şi a C.C.F.S. se prevedea printre altele să fie organizate şedinţe comune ale comitetelor regionale şi raionale U.T.M. şi C.C.F.S. regional şi raional cu participarea specialiştilor în domeniul culturii fizice şi a sportului, în care să se analizeze activitatea şi să se adopte măsuri concrete pentru îmbunătăţirea muncii sportive.

Regiunea Hunedoara este una dintre puţinele din ţară unde nu s-au organizat două asemenea consfătuiri pe scară raională. In raionul Haţeg consfătuirea a fost amînată de cîteva ori; în ceea ce priveşte consfătuirea comună din raionul Brad este discutabilă organizarea ei atît timp cît tovarăşul Alexandru Măgureanu, secretar al comitetului raional U.T.M. declară cu calm că se va ţine în... 1956.

Mai sînt raioane unde deşi au fost organizate asemenea consfătuiri lucrurile nu merg bine. Hotărîrile comune elaborate de către unele comitete raionale U.T.M. şi C.C.F.S. raionale sînt generale, confuze, neprecise. **Trăsătura multora dintre aceste hotărîri comune este aceea că nu pun accentul pe întărirea activităţii colectivului sportiv şi prin urmare nu fixează un plan precis de acţiuni comune.** Aşa de pildă hotărîrea comitetului raional U.T.M. Petroşani nici nu pomeneşte de problemele de bază ale colectivului sportiv: mărirea numărului tinerilor din colectiv, intensificarea activităţii colectivului. Hotărîrea comună a comitetului orăşenesc U.T.M. Deva şi a C.C.F.S. orăşenesc este atît de generală încît te întrebi din ce cauză a mai fost elaborată. Ca să fie, să se numească că s-a îndeplinit o sarcină?

Pe cît de simple par problemele sportive, pe atît de neglijate sînt de către unele comitete raionale U.T.M. din regiunea Hunedoara. Unul dintre comitetele raionale U.T.M. care lasă să se desfăşoare activitatea sportivă la voia întîmplării este şi comitetul raional U.T.M. Petroşani. Nici nu trebuie să stai mult de vorbă cu tovarăşul Găgeanu, secretar al comitetului raional care răspunde de problemele sportive pentru a trage această concluzie. Despre activitatea tovarăşului Găgeanu vorbesc cel mai mult propriile-i cuvinte, cîteva „teze" pe care le dezvoltă: „Sînt nou, de 50 de zile" (!), „Acum aflu că există o hotărîre comună", „N-avem niciun activist voluntar în secţie", „Nu cunosc problemele..."

Cu siguranţă că dacă tovarăşii din comitetul raional Petroşani ar şti să promoveze experienţa pozitivă din unele acţiuni întreprinse de comitetele raionale Ilia, Sebeş, Hunedoara, **s-ar îmbunătăţi mult situaţia.**

De ce nu se extind metodele pozitive, experienţa înaintată în problemele de cultură fizică şi sport între comitetele raionale din regiunea Hunedoara, aceasta este o altă problemă care de asemenea merită dezbătută...

★

Fără îndoială că întreaga activitate de cultură fizică şi sport din regiune reflectă felul în care munceşte comitetul regional U.T.M. Hunedoara. Are comitetul regional UTM iniţiativă şi preocupare, de îndată acest lucru se simte pe teren. Şi trebuie recunoscut că nu odată comitetul regional U.T.M Hunedoara a avut o seamă de acţiuni izbutite pe linia dezvoltării mişcării sportive.

Din păcate însă, trăsătura generală a activităţii comitetului regional U.T.M. nu o constituie preocuparea pentru problemele muncii sportive. Dimpotrivă.

Ce trebuie oare spus despre o asemenea situaţie ca aceea de la comitetul regional U.T.M. Hunedoara unde prevederile planului secţiei de cultură fizică şi sport sînt unele, iar în planul biroului comitetului regional U.T.M. sînt altele? Această nepotrivire nu este de loc întîmplătoare. Este de fapt, o expresie concentrată a atenţiei şi preocupării care se acordă problemelor sportive de către biroul comitetului regional U.T.M.

Tovarăşul Guţiu, şeful secţiei de cultură fizică şi sport a comitetului regional UTM este un tovarăş despre care dacă s-ar spune că nu munceşte, s-ar greşi. Munceşte şi încă mult. „Ii dăm bătaie, tovarăşe". Cum munceşte, calitatea activităţii sale este însă din păcate sub orice nivel. Se ocupă de toate, dar de nimic în mod special. Tovarăşul Guţiu nu a ştiut să tragă concluzii din hotărîrea comună a comitetului regional U.T.M. şi a CCFS regional. In loc să-şi aleagă două-trei probleme cheie, veriga principală a întregii activităţi desfăşurate în această perioadă se ocupă cu „de toate".

In ultima vreme tovarăşul Guţiu nu a întreprins nici o acţiune pentru întărirea colectivului sportiv — problemă de bază a întregii munci sportive. Felul în care el munceşte şi orientează activitatea comitetelor raionale de fapt, dezorientează. Ori ar fi fost necesar să se acorde o atenţie deosebită spartachiadei satelor şi spartachiadei sindicatelor.

Tovarăşul Stricberger, secretar al comitetului regional, răspunde de problemele muncii de cultură fizică şi sport. Acest „răspunde" trebuie spus într-un anumit fel, deoarece în realitate nu răspunde şi află şi el, în diferite prilejuri, lucruri despre activitatea sportivă din regiune. Ar fi fost de aşteptat ca tovarăşul Stricberger să fie un tovarăş competent în probleme sportive, bun cunoscător, cel puţin a celor mai importante probleme. Comentariile sînt de prisos în această direcţie pe moment ce tovarăşul Stricberger se interesează în aceste zile şi află acum ce-i aia „poliatlon G.M.A.". Fiind întrebat despre felul cum îl controlează în activitate pe tovarăşul Guţiu, răspunsul său, pe un ton firesc, este următorul: „Am încredere în Guţiu". Poate înlocui această „încredere" ajutorul efectiv pe care ar trebui să i-l dea în activitate? Nicidecum.

Şi tovarăşul Frankfurt, prim secretar al comitetului regional UTM Hunedoara ar trebui să se ocupe ceva mai mult de activitatea sportivă. Părerea pe care o are că activitatea sportivă înfloreşte de la sine este tot atît de greşită ca şi faptul că nu-l instruieşte temeinic pe tovarăşul Guţiu. De asemenea tovarăşul Frankfurt ar trebui să ţină o strînsă legătură cu preşedintele CCFS regional.

Pentru îmbunătăţirea serioasă a muncii de cultură fizică şi sport în rîndurile tineretului este necesar ca biroul comitetului regional UTM Hunedoara să analizeze în cadrul unei şedinţe de birou aplicarea în viaţă a hotărîrii comune. O atenţie deosebită trebuie acordată sprijinirii prin mijloace politice a activităţii colectivelor sportive — verigă de bază a mişcării sportive. Utemiştii trebuie să fie sufletul activităţii colectivelor sportive, a căror sarcină principală o constituie antrenarea tinerilor la construirea de baze sportive, mobilizarea tinerilor pentru trecerea normelor G.M.A., educarea politică şi morală a sportivilor.

Este necesar ca atît comitetul regional cît şi comitetele raionale UTM să-şi îmbunătăţească legăturile de colaborare cu CCFS regional şi raionale. Trebuiesc întocmite planuri concrete de măsuri care să prevadă traducerea în viaţă a hotărîrii comune.

Fiecare activist al organizaţiei, începînd cu organizaţia de bază şi pînă la comitetul regional, are drept sarcină de frunte de a studia, de a cunoaşte probleme specifice muncii sale. Nu poate fi închipuit un activist care controlează, fără să ştie ce controlează, şi cum poate ajuta pentru eliminarea lipsurilor existente.

Este de la sine înţeles că dacă comitetul regional UTM Hunedoara şi comitetele raionale UTM din regiune îşi vor analiza activitatea în spirit autocritic şi vor trage învăţămintele de cuviinţă, se va produce o serioasă îmbunătăţire în activitatea de cultură fizică şi sport din regiunea Hunedoara.

Pentru aceasta trebuie o justă apreciere a problemelor sportive trebuie înlăturată subaprecierea.

C. ROMAN
GH. POP

CONFERINȚA DE LA GENEVA

GENEVA 1 (Agerpres). — TASS transmite: După cum a devenit cunoscut, în ședința din 31 mai a celor nouă delegații s-au examinat propunerile în legătură cu principiile fundamentale ale acordului privind încetarea operațiunilor militare în Indochina, propuneri prezentate de delegația Republicii Populare Chineze.

Observatorii politici de la Geneva subliniază că participanții la conferință au acordat atenție acelui paragraf din propunerile mai sus amintite care se referă la instituirea unui control asupra respectării condițiilor acordului cu privire la încetarea operațiunilor militare din partea unor comisii mixte formate din reprezentanții comandamentelor celor două părți, precum și instituirea unei supravegheri internaționale din partea unei comisii formată din reprezentanți ai unor țări neutre.

Potrivit informațiilor primite, în cadrul discutării acestei propuneri a fost pusă problema componenței comisiei mai sus menționate a țărilor neutre. Delegația sovietică a citat ca eventuali membri ai acestei comisii Polonia, Cehoslovacia, India și Pakistanul.

După cum se anunță, examinarea problemelor ridicate în ședința din 31 mai și care decurg din propunerile delegației R.P. Chineze, va continua la următoarea ședință a celor nouă delegații fixată pentru 2 iunie.

V. M. Molotov s-a înapoiat la Geneva

GENEVA 1 (AGERPRES). — TASS transmite:

La 1 iunie, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S V. M. Molotov, s-a înapoiat la Geneva, după o scurtă ședere la Moscova.

O nouă manevră a delegației baodaiste

GENEVA 1 (Agerpres). — TASS transmite: Comunicatul oficial dat publicității la 31 mai de către delegația baodaistă, în care se susține că dorința exprimată la conferința de la Geneva de a se lua principiul unității Vietnamului drept punct de plecare pentru stabilirea zonelor ocupate de trupele celor două părți ar fi, chipurile, rezultatul „insistențelor neîncetate" ale acestei delegații, a provocat uimire în rîndurile observatorilor politici.

Aici se subliniază că pretențiile baodaiștilor de a se erija în rolul de apărători ai unității Vietnamului sînt neîntemeiate și absolut ridicole. Se știe că principiul unității Vietnamului nu constituie un obiect de discuție la conferința de la Geneva și că pentru susținerea acestui principiu nu era nevoie de nici un fel de eforturi din partea baodaiștilor. Cît privește necesitatea de a se asigura independența și unitatea atît a Vietnamului, cît și a altor state din Indochina, acest lucru este menționat negru pe alb în propunerile delegației Republicii Democrate Vietnam, prezentate încă la 10 mai. Și dacă din cînd în cînd, în urma instrucțiunilor unor anumite cercuri se face zarvă în jurul faptului că delegația Republicii Democrate Vietnam tinde, chipurile, spre „dezmembrarea țării", aceasta, după cum se subliniază aici, nu este altceva decît o dezinformare intenționată. Ea este necesară acelora care nu doresc rezolvarea pașnică a problemei indochineze și încearcă să abată atenția opiniei publice de la propriile lor planuri care lasă mult de dorit. Acestor încercări trebuie să li se atribuie și comunicatul baodaist sus-menționat.

Conferința de presă a delegației R. D. Vietnam

GENEVA 1 (Agerpres). — TASS transmite: La 31 mai, delegația Republicii Democrate Vietnam a organizat o conferință de presă.

In prima parte a conferinței purtătorul de cuvînt al delegației, Hoang Van Hoan, a făcut o declarație în legătură cu terminarea evacuării soldaților și ofițerilor grav răniți din corpul expediționar francez de la Dien Bien Fu efectuată între 13 și 26 mai.

Cea de a doua parte a conferinței de presă a fost consacrată clarificării cîtorva probleme ce se discută la conferința de la Geneva și care în ultimele zile au fost greșit interpretate.

Hoang Van Hoan s-a ocupat în primul rînd de legătura ce există între măsurile de ordin politic și cele de ordin militar cuprinse în propunerile delegației Republicii Democrate Vietnam cu privire la restabilirea păcii în Indochina. Hoang Van Hoan a formulat în felul următor poziția delegației Republicii Democrate Vietnam în această problemă:

„Incetarea focului este o problemă de cea mai mare însemnătate. Incetarea focului trebuie să preceadă aplicarea măsurilor politice. Punctul 8 din propunerile prezentate de noi la conferință în ziua de 10 mai stabilește cu toată claritatea că aplicarea măsurilor la care se referă paragrafele 1—8, adică recunoașterea independenței statelor din Indochina, retragerea trupelor străine, alegerile generale libere, intrarea în Uniunea Franceză etc. trebuie să fie precedate de încetarea operațiunilor militare deoarece, după părerea noastră, fără încetarea focului, măsurile susmenționate nu pot fi înfăptuite.

A susține însă pe această bază că încetarea focului nu ar avea nici o legătură cu măsurile de ordin politic înseamnă a pune problema în mod greșit. Scopul încetării focului este stabilirea unei păci trainice, iar o pace trainică trebuie să fie bazată pe recunoașterea drepturilor fundamentale ale popoarelor Indochinei și pe prietenia dintre popoarele din Indochina și Franța.

In ultimele zile conferința de la Geneva a discutat problema de ordin militar. Ea a obținut un prim rezultat care este anunțat în comunicatul pe care-l cunoașteți cu toții cu privire la ședința restrînsă din 29 mai. Conferința urmează să treacă la discutarea problemelor politice, deoarece este limpede că la restabilirea păcii în Indochina problemele politice și militare nu pot fi separate unele de altele".

In continuare, purtătorul de cuvînt al delegației R. D. Vietnam a trecut la problema stabilirii zonelor ocupate de trupele celor două părți beligerante.

„Această chestiune, a spus el, figurează în propunerile noastre prezentate la conferința de la Geneva. Unii afirmă că tocmai prin aceasta noi propunem împărțirea teritoriului național.

Să ne punem următoarea întrebare: ce trebuie să facem pentru a asigura încetarea focului în Indochina? Dacă trupele celor două părți beligerante nu sînt separate unele de altele în zonele pe care le ocupă, cum poate fi înfăptuită încetarea focului?

De aici rezultă limpede că cine se pronunță împotriva stabilirii unor zone în care trupele celor două părți să poată fi separate unele de altele, nu dorește încetarea focului.

Ca luptători hotărîți și consecvenți pentru independența și unitatea patriei, așa cum am fost în trecut, sîntem în prezent și vom fi în viitor, noi am propus delimitarea zonelor pentru că știm că aceasta este singurul mijloc pentru înfăptuirea încetării focului, fără care nu poate fi stabilită pacea.

Reglementarea pașnică a problemei indochineze poate fi înfăptuită

După trei săptămîni de la începerea discutării celui de-al doilea punct de pe ordinea de zi a Conferinței de la Geneva: restabilirea păcii în Indochina, se poate aprecia că un prim succes a fost obținut în desfășurarea tratativelor. Comunicatul dat publicității la 29 mai de cele nouă delegații participante la discutarea problemei indochineze — are fără îndoială — o semnificație pozitivă.

Prezintă interes felul în care s-a ajuns la acest acord. Așa cum s-a mai anunțat, în ședința restrînsă de joi 27 mai s-a hotărît ca o comisie formată din reprezentanții celor nouă delegații să întocmească o sinteză a propunerilor făcute pînă atunci în dezbaterile cu privire la restabilirea păcii în Indochina. Lucrările comisiei din ziua de 28 mai au rămas fără rezultate. Ședința comisiei anunțată pentru dimineața zilei de 29 mai a fost contramandată. Comisia a eșuat în încercările ei, în urma atitudinii adoptate de unele delegații occidentale. Mai ales, reprezentanții guvernelor marionetă din Vietnam, Patet-Lao și Khmer manevrați de delegația americană, au făcut numeroase obstrucții împiedicînd ajungerea la o soluție. Acest fapt putea duce la un serios impas. In seara zilei de 28 mai și în cursul zilei de 29 mai, ministrul de externe al U.R.S.S., Molotov și ministrul de externe al Marii Britanii Eden, care sînt totodată și președinți ai conferinței în care se discută problema Indochinei, au avut întrevederi. Aceste întrevederi s-au dovedit a fi foarte importante pentru progresul tratativelor, ajutînd să se ajungă la un acord între delegați. V. M. Molotov și A. Eden au examinat împreună problemele importante privitoare la stabilirea unui contact între cele două comandamente (al Franței și al R.D. Vietnam) atît la Geneva cît și la fața locului. (E locul să subliniem că încă de la începerea Conferinței de la Geneva, delegațiile Uniunii Sovietice și Republicii Populare Chineze au propus ca între cele două părți angajate în conflictul din Indochina să aibă loc contacte atît la Geneva cît și la fața locului în vederea discutării și rezolvării numeroaselor și complexelor chestiuni legate de problema indochineză).

Problemele discutate la întrevederile Molotov—Eden s-au reflectat în acordul despre care se vorbește în comunicatul din 29 mai. In vederea soluționării chestiunii încetării rapide și simultane a ostilităților, s-a ajuns la un acord privind întîlnirea imediată la Geneva și contactul la fața locului al reprezentanților celor două comandamente. Ei vor trebui să studieze așezarea trupelor care se va face după încetarea focului, începînd cu chestiunea zonelor de regrupare din Vietnam. In cel mai scurt timp posibil reprezentanții celor două comandamente vor trebui să comunice Conferinței concluziile și recomandările lor.

Acordul acesta realizat în cadrul ședinței restrînse din 29 mai, dă prilejul unor numeroși corespondenți de presă prezenți la Geneva să sublinieze perspectivele pozitive ale Conferinței. Trecînd în revistă articolele de politică externă apărute în ziarele franceze din 31 mai, comentatorul agenției France Presse scrie: „Intreaga presă pariziană manifestă satisfacție față de acordul realizat în ședința de sîmbătă". Referindu-se la acordul din 29 mai ziarul francez „Liberation" scrie: „La Conferință domnește o atmosferă optimistă și se crede că estul și vestul vor putea găsi un compromis permițînd să se ajungă la o grabnică încetare a focului în Indochina". Ziarul „Aurore" subliniază la rîndul său că „Conferința de la Geneva a intrat în faza ei decisivă și se poate chiar adăuga că ea a intrat în această fază în cele mai bune condițiuni".

Aceeași atitudine optimistă e împărtășită de opinia publică engleză. Agențiile de presă occidentale au relevat referindu-se chiar la cercurile din preajma delegației britanice „marea satisfacție exprimată de acestea față de faptul că Conferința de la Geneva este pe cale să intre într-o fază constructivă".

In contrast izbitor cu comentariile favorabile ale presei franceze și engleze, primele reacții

—o—

Corespondență de la Geneva

—o—

americane vădesc nemulțumirea cercurilor agresive din S.U.A. față de actuala evoluție a lucrărilor Conferinței de la Geneva. Astfel, Buletinul de știri al Casei Albe — agenția oficială americană —a anunțat cu multă zgîrcenie acordul realizat la 29 mai, citînd în schimb pasagii întregi din declarațiile ostile reglementării pașnice a problemei indochineze făcute la Geneva de șeful delegației S.U.A. Badell Smiht.

Trebuie relevat de asemenea faptul că în același Buletin de știri se vorbește despre faptul că S.U.A. condiționează de la bun început limitarea tratativelor militare doar la Vietnam. Asta, deși se știe foarte bine că începerea tratativelor privind încetarea focului în Vietnam nu presupune deloc excluderea unor asemenea tratative și în ce privește Khmerul și Patet Lao.

Diplomația americană își continuă astfel manevrele ei nefaste. Atrage atenția intensificarea presiunilor stăruitoare exercitate de S.U.A. asupra Franței pentru începerea unei intervenții americane directe în Indochina. Agenția „United Press" a relatat că Bedell Smith a primit instrucțiuni de la Washington să continue discuțiile cu Bidault referitoare la „acțiunile unite" în Indochina deoarece „S.U.A. înțelege foarte bine că atîta vreme cît agită această speranță în fața guvernului francez șansele unui armistițiu sînt îndepărtate". Țelurile politicii americane au fost expuse limpede de un membru al delegației S.U.A. în cadrul unei discuții cu corespondentul la Geneva al revistei engleze „New Statesman and Nation". Cînd acesta comenta divergențele dintre S.U.A. și Anglia în problema aplicării „politicii de forță" în Asia de sud-est, delegatul american i-a spus: „Va trebui să intrăm în acțiune undeva și atunci dece nu în Indochina? Iar dacă noi hotărîm să intrăm veți intra și voi (adică Anglia N.R.) în ea". Această afirmație e o formulare cît se poate de clară a intenției cercurilor agresive din S.U.A. de a nu „reglementa" problema indochineză decît pe calea armelor și de a tîrî în război pe aliații lor. Din declarațiile făcute de acest membru al delegației americane și citate de corespondentul revistei „New Statesman and Nation" reiese că Statele Unite vor să organizeze „o ripostă masivă instantanee" în Asia de sud-est. Aceasta pentru a nu permite ca delegația franceză să accepte în cele din urmă la conferință ceea ce S.U.A. consideră „nenorocirea realizării unui armistițiu".

Totuși nici chiar cercurile conducătoare americane nu pot ignora perspectiva unui armistițiu, dată fiind și situația din ce în ce mai precară a trupelor colonialiste în Indochina. In această privință ziarul „New York Times" a publicat un comentariu semnat de J Reston, caracteristic pentru starea de spirit din Statele Unite. „Situația militară evoluează mai repede decît ne-am așteptat — scrie Reston — și ne aflăm acum în situația penibilă de a trebui să alegem între un armistițiu nemulțumitor și o intervenție militară căreia i se opune majoritatea americanilor". Curentul puternic al opiniei publice care se ridică împotriva continuării războiului din Indochina se dovedește a fi o forță ce acționează cu tărie în mersul tratativelor. Nu puțin a influențat desigur poziția delegației franceze uriașa mișcare din Franța pentru încetarea vărsării de sînge din Vietnam (numai în cursul ultimelor zile sute de reprezentanți ai oamenilor simpli din toate colțurile Franței au sosit la Geneva pentru a cere lui Bidault să asigure succesul tratativelor). Se știe că delegația franceză la conferință a acceptat cu mare greutate acordul realizat la 29 mai, după ce săptămîni în șir a încercat prin diferite manevre să nu treacă la un contact direct cu reprezentanții R.D. Vietnam. E izbitor și faptul că reprezentanții Franței manifestă interes pentru reglementarea pașnică a problemei indochineze numai și tocmai în momentul cînd parlamentul francez include această problemă pe ordinea de zi. Corespondentul agenției „France Presse" la Geneva anunța eri că: „numeroase delegații consideră că hotărîrea de sîmbătă va feri guvernul francez de înfrîngerea de care era amenințat din cauza politicii sale în Indochina". Dacă adăogăm la aceasta că ziarele guvernamentale franceze nu prididesc cu prezentarea unor asemenea „evenimente" ca salutarea lui Fam Van Dong și Ciu En-lai de către Bidault, se vede foarte bine că diplomația franceză încearcă să liniștească opinia publică și să întărească poziția guvernului în dezbaterile parlamentare care au început la 1 iunie.

Se poate spune că teama s-a dovedit un bun sfătuitor pentru domnul Bidault. Intrebarea care se pune este dacă nu cumva asentimentului dat de ministrul de externe francez la 29 mai — menit să întărească poziția guvernului în dezbaterile parlamentare — îi vor urma noi încercări de a compromite șansele de succes ale conferinței. Este cazul să remarcăm aici că, în vreme ce la Geneva, Bidault încearcă să creeze impresia unor eforturi sincere în direcția reglementării pașnice a problemei indochineze, la Paris se iau măsuri pentru continuarea și intensificarea războiului. Guvernul francez a hotărît chemarea sub arme înainte de termen a celei de-a doua tranșe a contingentului 1954 precum și crearea unei „rezerve generale de mai multe divizii active". Ziarele franceze care exprimă părerea cercurilor guvernamentale de la Paris au arătat fără echivoc că aceste măsuri sînt menite să creeze o „poziție de forță" pentru diplomații francezi la Geneva.

Trebuie spus însă că între încercările cercurilor conducătoare franceze de a-și fabrica o „situație de forță" la Geneva și realitățile Indochinei există o mare prăpastie. „Negocierea cu Vietminul (așa numește presa reacționară occidentală R.D. Vietnam — N.R.) trebuie să se inspire din realism — scrie ziarul francez „Combat". Intr-un răstimp mai scurt sau mai îndelungat Vietminul va fi stăpîn în Indochina; aceasta e realitatea împotriva căreia nu putem face nimic... Discutarea modalității practice de încetare a focului și delimitarea liniei de armistițiu prezintă o însemnătate uriașă pentru Franța. Sîntem secătuiți și trebuie să obținem repede curmarea războiului costisitor și catastrofal".

Vrînd, nevrînd, amatorii politicii „de pe poziții de forță" au și fost nevoiți să dea înapoi. Primul rezultat înregistrat la Geneva, acordul realizat la 29 mai, subminează — fără îndoială — pozițiile acelor cercuri care sînt interesate în menținerea încordării internaționale. Pe bună dreptate constată Stanley Priddle, corespondentul la Geneva al agenției engleze Reuter făcînd o aluzie foarte străvezie la adresa S.U.A., că acordul realizat „a dat conferinței un avînt greu de oprit de vreuna din părți **chiar dacă aceasta ar dori-o**".

Acordul obținut la ședința din 29 mai deschide calea spre reglementarea pașnică a problemei indochineze. Datorită eforturilor făcute de delegațiile U.R.S.S., R. P. Chineze și R. D. Vietnam s-au înregistrat progrese în lucrările conferinței.

Acum, urmează să-și înceapă lucrările reprezentanții celor două comandamente care — conform acordului realizat — vor discuta problemele direct legate de încetarea imediată a focului. La 1 iunie a avut loc o reuniune preliminară între reprezentanții militari ai celor două părți beligerante pentru a pregăti consfătuirea reprezentanților celor două comandamente. Paralel cu aceasta, continuă ședințele restrînse ale celor nouă delegații. Aceste ședințe se vor axa pe examinarea propunerilor în legătură cu principiile fundamentale ale acordului privind încetarea operațiunilor militare. Printre problemele ce intră în dezbaterea ședințelor restrînse fac parte: încetarea transportului de noi trupe și armament în Indochina; supravegherea aplicării condițiilor de armistițiu de către o comisie formată din reprezentanți ai unor țări neutre și din comisii mixte alcătuite din reprezentanți ai părților beligerante și, în fine, garanții din partea participanților la Conferința de la Geneva. De asemenea — după cum se știe — conform înțelegerii survenite, după terminarea discutării problemelor militare vor fi examinate și propunerile privitoare la reglementarea politică în Indochina.

Zilele următoare vor arăta în mod clar în ce măsură delegațiile care urmează delegația S.U.A. — și în primul rînd delegația franceză — sînt hotărîte să contribuie la consolidarea acordului realizat la 29 mai.

Cercurile agresive americane se străduiesc să constituie o alianță războinică în Asia avînd ca principali participanți pe Li Sin Man, Bao-Dai și Cian Cai-și.

PIGMEII DOLARIZAȚI: — Nene Dulles, fă-ne și nouă o comunitate tot atît de defensivă ca și cea europeană.

Desen de EUG. TARU

Manevre stîngace ale presei americane

Articolul „In legătură cu tratativele sovieto-americane referitoare la energia atomică" publicat în „Pravda" din 29 mai a.c., sub semnătura „Observator", a atras atenția cercurilor largi ale opiniei publice internaționale.

Pretutindeni acest articol a fost primit ca o nouă dovadă a năzuinței ferme a Uniunii Sovietice spre lichidarea primejdiei războiului atomic, spre destinderea încordării internaționale. Politica Uniunii Sovietice este sprijinită de masele largi populare din toate țările. Cu o hotărîre mai mare ca oricînd, popoarele cer interzicerea folosirii armelor atomice, cu hidrogen și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă și instituirea unui control internațional efectiv și sprijină propunerea ca marile puteri — S.U.A., Anglia, Franța, U.R.S.S., Republica Populară Chineză — ca un prim pas pe calea spre realizarea acestui scop să-și ia angajamentul solemn și necondiționat de a nu folosi armele atomice, cu hidrogen și celelalte arme de exterminare în masă.

In ceea ce privește reacția la articolul „Pravdei" a presei americane și în special a ziarelor strîns legate de cercurile guvernante, ea se caracterizează în primul rînd prin tendința de a continua cu denaturarea faptelor și de a înșela opinia publică.

Exemplele nu trebuie căutate departe. In articolul de fond publicat la 30 mai, ziarul „New York Times" declară categoric că Moscova, chipurile, „a răspuns din nou „nu" la propunerea cu privire la slăbirea încordării internaționale". Corespondentul agenției Associated Presse, Hightower merge și mai departe; el declară fără jenă: „Pravda" exclude posibilitatea folosirii atomului în scopuri pașnice dacă Statele Unite nu vor accepta un acord cu privire la interzicerea armei atomice, — deși Rusia a respins multă vreme propunerea occidentului în legătură cu această interzicere, întărită prin garanții împotriva încălcării ei".

Este greu de spus căror prostănaci le sînt destinate asemenea declarații. Autorii acestor declarații cred probabil că popoarele au memoria scurtă. Ei se înșala profund.

Milioane de oameni din toate țările își amintesc prea bine de lupta consecventă pentru interzicerea armei atomice și instituirea unui control internațional efectiv, pe care a dus-o și o duce Uniunea Sovietică din momentul apariției acestei probleme. Popoarele lumii își amintesc de asemenea că tocmai Statele Unite au fost acelea care s-au manifestat întotdeauna și continuă să se manifeste ca adversari ai interzicerii armei atomice, deși o asemenea interzicere ar contribui cel mai bine la destinderea încordării internaționale.

Comentatorii americani atribuie „Pravdei" declarația că Uniunea Sovietică nu ar dori chipurile, să ducă tratative cu privire la energia atomică dacă S.U.A. nu vor consimți la interzicerea necondiționată a armei atomice. Este însă suficient să ne referim la articolul din „Pravda" pentru a vedea cît de departe de adevăr sînt autorii americani.

„După cum se știe, se spunea în articol, noua propunere a U.R.S.S. este ca statele participante la acord, călăuzite de năzuința spre micșorarea încordării internaționale, să-și ia angajamentul solemn și necondiționat de a nu folosi armele atomice, cu hidrogen și celelalte arme de exterminare în masă. Firește că ar fi important ca un asemenea angajament să fie luat în primul rînd de guvernele celor cinci mari puteri: S.U.A., Anglia, Franța, Republica Populară Chineză și U.R.S.S. Totodată, se știe că Republica Populară Chineză a avut o atitudine favorabilă față de această propunere a Uniunii Sovietice".

In continuarea articolului se arată încă odată că „...Uniunea Sovietică, sprijinind fierbinte ideea folosirii energiei atomice în scopuri pașnice și consimțind să ducă tratative în această problemă, pornește de la necesitatea de a se realiza în primul rînd între U.R.S.S. și S.U.A. o înțelegere privind renunțarea la folosirea armei atomice. Fără această înțelegere, „tratativele începute nu pot da rezultate pozitive, care să corespundă intereselor popoarelor celor două țări, precum și ale celorlalte state".

Astfel, este absolut limpede că în articolul din „Pravda" este vorba de necesitatea unei înțelegeri între U.R.S.S. și S.U.A. privind renunțarea la folosirea armei atomice, ca prim pas pe calea spre interzicerea armei atomice. Este lesne de văzut că un asemenea mod de a pune problema nu are nimic comun cu afirmațiile ziarelor americane. Presa americană a recurs la o denaturare conștientă a faptelor pentru a trece sub tăcere propunerea sovietică care cheamă marile puteri să-și ia angajamentul solemn și necondiționat de a nu folosi armele atomice, cu hidrogen și celelalte arme de exterminare în masă.

După cum se știe, această propunere, sprijinită de opinia publică din toate țările, nu este pe placul cercurilor guvernante ale Statelor Unite. Ele nu vor să-și ia angajamentul de a nu folosi armele atomice, cu hidrogen și celelalte arme de exterminare în masă, deoarece un asemenea angajament ar contribui la crearea unei atmosfere favorabile pentru rezolvarea problemei folosirii energiei atomice în scopuri pașnice și pentru slăbirea încordării internaționale.

Cercurile guvernante ale S.U.A. se pronunță mereu pentru sporirea producției de arme atomice, subliniind oportunitatea folosirii ei. Pentru a caracteriza starea de spirit care domnește în rîndul clicii militariste americane este suficient să amintim declarațiile generalului Charles Willoughby care scrie în revista „Freeman" că S.U.A. trebuie să folosească armele de exterminare în masă pentru a anihila „inepuizabilele resurse umane ale Asiei" și a crea „o zonă de pămînt pîrjolit" în unele regiuni ale Asiei. In fiecare zi din gura politicienilor americani oficiali și neoficiali se aud îndemnuri la un război „preventiv", „fără restricții", „total" împotriva popoarelor iubitoare de libertate.

O asemenea propagandă, precum și refuzul încăpățînat al guvernului S.U.A. de a declara că renunță la folosirea armelor de exterminare în masă, nu constituie oare o sursă de agravare a încordării internaționale? Numai cei care doresc cu bună știință agravarea fricțiunilor internaționale pot să se pronunțe împotriva propunerii U.R.S.S., prezentată în cursul tratativelor sovieto-americane referitoare la energia atomică.

Uniunea Sovietică năzuiește, ca întotdeauna, cu fermitate spre preîntîmpinarea primejdiei războiului atomic, luptă pentru destinderea situației internaționale, ceea ce corespunde intereselor vitale ale milioanelor de oameni simpli din toate țările.

Comportarea presei americane, care denaturează fără pic de jenă poziția clară și precisă a U.R.S.S. în problema energiei atomice, demască cercurile agresive ale S.U.A. nu numai ca adversari ai rezolvării acestei probleme de importanță vitală, ci și ca dușmani ai slăbirii încordării internaționale.

V. V.

(Din ziarul „Pravda").

Un discurs al președintelui Eisenhower

WASHINGTON, 1 (Agerpres).— TASS transmite: La 31 mai, la recepția care a avut loc la New York cu prilejul celei de a 200.-a aniversări a Universității Columbia, președintele S.U.A. Eisenhower, a rostit un discurs.

Eisenhower a repetat obișnuitele sale declarații cu privire la faimoasa „primejdie comunistă" și a chemat la luptă împotriva comunismului. Căutînd „să justifice" actuala orientare a politicii americane, președintele a susținut că în această politică „nu există nici o notă de agresivitate" și că S.U.A. nu ar tinde spre „dominație mondială".

Ocupîndu-se de tratativele dintre guvernele S.U.A. și U.R.S.S. în problemele atomice, Eisenhower a declarat că aceste tratative „nu au dat rezultatele pe care noi (adică S.U.A.) am căutat să le obținem". Președintele a trecut însă sub tăcere faptul că Statele Unite resping în mod persistent propunerea sovietică ca statele să renunțe la folosirea armelor atomice și cu hidrogen și în felul acesta împiedică în mod conștient succesul tratativelor.

In discursul său Eisenhower încearcă, ceea ce nu mai constituie un lucru nou, să treacă pe seama Uniunii Sovietice răspunderea pentru faptul că la conferința de la Berlin a miniștrilor afacerilor externe ai celor patru puteri nu au fost rezolvate problemele cu privire la unificarea Germaniei și la tratatul de stat cu Austria, deși se știe că Uniunea Sovietică a fost aceea, care a depus cele mai mari eforturi pentru rezolvarea pozitivă a acestor probleme.

In Adunarea Națională franceză

PARIS 1 (Agerpres).

Marți după amiază Adunarea Națională a Franței a început discutarea interpelării în legătură cu politica guvernului Laniel în Indochina. Pe biroul Adunării se află zece interpelări depuse de grupurile cele mai reprezentative din adunare. Comentînd deschiderea acestor dezbateri, corespondenții de presă de la Paris reamintesc că „ele încep în ciuda opoziției guvernului Joseph Laniel manifestată în legătură cu această problemă. In interpelările lor, diferiți deputați atacă îndeosebi pe ministrul de externe Bidault, pentru atitudinea sa la conferința de la Geneva. Ei critică în termeni violenți convorbirile începute cu americani în spatele aliaților britanici și eforturile de a torpila convorbirile de pace".

Printre deputații care au luat cuvîntul la ședință, agenția France Presse, îl menționează pe Max Lejeune (Sfio) care a subliniat că întreaga țară este îngrijorată de situația din Indochina.

De la tribuna adunării, Rene Pleven, ministrul Apărării Naționale a căutat în zadar argumente împotriva interpelării depusă de grupul deputaților comuniști în care se arată că majoritatea combatanților germani din Legiunea străină din Indochina este formată din foști membri S.S. fugiți sau eliberați din închisori.

Ultimul vorbitor înscris, deputatul gaulist Dronne, a criticat cu vehemență politica guvernului față de Indochina și a cerut guvernului să renunțe să mai șantajeze Adunarea Națională fluturîndu-i mereu în față spectrul dizolvării parlamentului, pentru a o determina să-i acorde votul de încredere.

Viitoarea ședință are loc miercuri după amiază.

V. A. Zorin a primit pe ambasadorul R. P. R. în U. R. S. S.

MOSCOVA 1 (Agerpres). — TASS.

La 1 iunie, V. A. Zorin, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S. a primit pe Ion Rab, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Romîne în U.R.S.S., în legătura cu apropiata remitere a scrisorilor de acreditare către președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Cea de a 5-a sesiune a Sovietului Suprem al R.S.F.S.R.

MOSCOVA 1 (Agerpres). — TASS transmite: La 31 mai și-a început lucrările la Moscova cea de a 5-a sesiune a Sovietului Suprem al Federației Ruse. In marele Palat al Kremlinului s-au întrunit cei mai buni reprezentanți ai familiei de multe milioane a popoarelor care locuiesc pe teritoriul uriaș al Federației Ruse ce se întinde de la litoralul Mării Baltice pînă la Oceanul Pacific.

La masa prezidiului au luat loc Leonid Soloviov, președintele Sovietului Suprem al Federației Ruse, și locțiitorii lui. A fost adoptată în unanimitate ordinea de zi a sesiunii. S-a prezentat apoi spre examinare sesiunii chestiunea aprobării bugetului de stat al Federației Ruse pe anul 1954 și raportul asupra executării bugetului pe anul trecut, precum și chestiunea ratificării decretelor Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S.R.

Raportul la primul punct de pe ordinea de zi a fost prezentat de deputatul Ivan Fadeev, ministrul de finanțe al Federației Ruse.

Popoarele din Republica Sovietică Federativă Socialistă Rusă, a spus el, au obținut mari succese în construcția economică și culturală. Bugetul de stat pe anul 1953 a asigurat producția unei mari cantități de mărfuri de consum popular și dezvoltarea mai departe a agriculturii.

Bugetul de stat al Federației Ruse pe exercițiul financiar 1954, a declarat deputatul Fadeev, asigură mijloacele necesare unui avînt continuu al economiei și ridicării bunăstării tuturor popoarelor republicii. Volumul global al bugetului de stat al Federației Ruse pentru anul în curs este prevăzut în sumă de 66.570.100.000 ruble, adică cu peste 8% mai mult decît anul trecut.

Partea principală a fondurilor bugetare — peste 91% — este destinată finanțării economiei naționale și scopurilor social-culturale.

Se alocă fonduri mari pentru finanțarea măsurilor pentru dezvoltarea continuă a agriculturii în Federația Rusă și pentru valorificarea pămînturilor virgine și înțelenite.

Caracterizînd în continuarea capitolului veniturí al bugetului, deputatul Fadeev a subliniat că anul acesta vor crește din nou considerabil veniturile bugetului provenite din economia socialistă datorită sporirii producției industriale și agricole.

In încheiere deputatul Fadeev a declarat: Oamenii muncii din republica noastră au primit cu cea mai mare satisfacție decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la decorarea Republicii Sovietice Federative Socialiste Ruse cu Ordinul Lenin cu prilejul celei de a 300-a aniversări a reunirii Ucrainei cu Rusia și pentru succesele remarcabile obținute de poporul rus și de toate popoarele Federației Ruse în construcția de stat, economică și culturală.

A urmat apoi la cuvînt deputatul Semion Afanasiev, președintele Comisiei bugetare, care a prezentat un coraport.

Sesiunea și-a continuat lucrările la 1 iunie.

Sărbătorirea Zilei Internaționale a Copilului în Capitală

Ziua de 1 iunie, **Ziua** Internațională a Copilului, a fost sărbătorită în toate orașele și satele țării noastre. In Capitală, Comitetul pentru apărarea copilului din orașul București a organizat marți după amiază un miting la teatrul de vară din Parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin", la care au participat reprezentanți ai organizațiilor obștești, oameni de știință, oameni ai muncii, numeroase mame și copii.

Mitingul a fost deschis de tov. Florica Mezincescu, locțiitor al ministrului Invățămîntului, vicepreședinte al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

A luat cuvîntul acad. Șt. S. Nicolau. La 1 iunie — a spus vorbitorul — oamenii iubitori de pace din întreaga lume sărbătoresc Ziua Internațională a Copilului, zi de luptă pentru pace, pentru apărarea vieții copiilor.

Anul acesta, Ziua de 1 iunie se va desfășura sub semnul luptei unite a popoarelor, care cer guvernelor lor să rezolve pe calea tratativelor toate problemele internaționale litigioase; să asigure securitatea și pacea pe calea înțelegerii, pentru ca omenirea să fie ferită de ororile războiului pe care-l pregătesc miliardarii americani.

Nu există om doritor de pace care să nu aprobe și să susțină cu căldură politica de pace a U.R.S.S. De aceea, 1 iunie se desfășoară anul acesta sub semnul intensificării luptei mondiale pentru realizarea propunerilor Uniunii Sovietice care exprimă voința fierbinte a popoarelor.

Acad. Șt. S. Nicolau a vorbit apoi pe larg despre viața mizeră și chinuită pe care o trăiesc copiii oamenilor muncii din țările capitaliste și coloniale și despre lupta tot mai susținută care se desfășoară în aceste țări pentru apărarea copiilor.

La 1 iunie privirile celor ce iubesc copiii și le doresc o copilărie însorită se îndreaptă către Marea Uniune Sovietică, numită pe drept cuvînt țara copilăriei fericite, unde grija și dragostea față de copii, au devenit caracteristici esențiale ale societății sovietice.

In țara noastră — a spus în continuare vorbitorul — copiii, primăvara patriei noastre, sînt cei care vor continua înfăptuirea celor mai scumpe năzuinți ale poporului muncitor. De aceea, partidul și guvernul, întregul nostru popor îi înconjoară cu grijă și dragoste părintească.

Vorbitorul a prezentat o seamă de realizări din țara noastră în domeniul ocrotirii mamei și copilului, printre care organizarea odihnei la munte și mare, amenajarea caselor și palatelor pionierilor, creșterea considerabilă a numărului elevilor în școli, a cărților pentru copii etc.

Alături de toți oamenii cinstiți din lume — a spus în încheiere acad. Șt. S. Nicolau — noi sărbătorim astăzi Ziua Internațională a Copilului cu noi succese în muncă pentru statornicirea unei păci trainice în lume, pentru ca pe fețele copiilor din toate țările să înflorească zîmbetul bucuriei și al fericirii.

In încheierea mitingului, Ansamblul de cîntece și dansuri al Sfatului Popular al Capitalei a prezentat un program artistic.

(Agerpres)

REDACȚIA București, Piața Scînteii, Tel. Nr. 7.61.00, SECȚIA SCRISORI Tel. Nr. 7.66.91, DIFUZAREA Tel. Nr. 5.38.77, TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii.